8/2022

ČASOPIS CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

advent

Byť Ježišovým učeníkom

str. 3

Zamyslenia modlitebného týždňa
str. 4

Zamyslenia pre deti
str. 29

obsah

SOBOTA
4 | **Pôjdem získavať učeníkov**
Ted Wilson

NEDEĽA
8 | **Čo znamená byť učeníkom?**
Glenn Townend

PONDELOK
11 | **Rast Ježišovho učeníka**
S. Joseph Kidder

UTOROK
14 | **Život učeníka**
Joel Okindoh

STREDA
17 | **Získavanie učeníkov**
Tara VinCrossová

ŠTVRTOK
20 | **Cena za učeníctvo**
Anna Galenieceová

PIATOK
23 | **Radosť z učeníctva**
Dwain N. Esmond

SOBOTA
26 | **Dôkaz pravého učeníctva**
Ellen G. Whiteová

29 | **Zamyslenia pre deti**
Charles Mills

Advent – časopis Cirkvi adventistov siedmeho dňa, číslo 8/2022, vychádza v septembri 2022 – 10-krát ročne, registračné číslo MK ČR 6982, ISSN 3365-$3

Vydáva – nakladateľstvo Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, http://www.adventorion.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakcia – Ľubica Brezovická Šebeková

Redakčná rada – Peter Čík, David Čančík, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márföldi

Technická redakcia – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tlač – tlačiareň ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 (043) 428 26 70, adventorion@adventorion.sk

Príspevky zasielajte na: redakce@adventorion.cz

Foto: 4, 7, 9, 11, 12, 14–16, 21, 23–24, 26 – pexels.com; 6, 20 – iStock

Ilustrácie v zamysleniach pre deti: Xuan Le

úvod

Pred 2 000 rokmi Ježiš pozval malú skupinu rybárov na pobreží Galilejského jazera so slovami: „Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí“ (Mt 4,19). Oni „hneď zanechali čln (…) a nasledovali ho“ (Mt 4,22). A ako trávili čas s Ježišom, ich životy sa navždy zmenili.

Aj dnes Ježiš stále volá ľudí, aby sa stali jeho učeníkmi. Učeníkmi sa stávame tým, že nasledujeme Ježiša. Trávime s ním čas pri štúdiu Biblie a na modlitbe a nechávame sa ním viesť. Pri čítaní Písma môžeme vlastne sedieť pri Ježišových nohách a načúvať jeho učeniu. Sledujeme, ako uzdravuje slepého a chromého. Vidíme jeho zápal pri vyčistení chrámu i jeho láskavosť, keď žehná deťom. Dívame sa, ako prejavuje lásku svojim nepriateľom a ako prezieravo vedie svojich priateľov. Rovnako ako kedysi jeho učeníci aj my načúvame jeho hlbokému učeniu. V údive sledujeme záverečné chvíle jeho pozemského života. Radujeme sa pri Kristovom vzkriesení. Sprevádzame učeníkov pri ich ceste do Emaus, keď Ježiš: „počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach“ (Lk 24,27).

Keď sme „boli s Ježišom“ (viď Sk 4,13), potom sme pripravení prijať jeho pozvanie: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta“ (Mt 28,19–20).

Pozývam vás, aby ste „boli“ s Ježišom počas tohto modlitebného týždňa, kedy budeme premýšľať nad tým, čo znamená nasledovať Krista.

— Ted N. C. Wilson,
predseda
Generálnej konferencie
Cirkvi adventistov siedmeho dňa

Pôjdem získavať učeníkov

Ted Wilson

Pred viac ako dvoma tisíckami rokov sa na jar na úbočí hory v Galilei stretol vzkriesený Kristus so svojimi učeníkmi a so stovkami svojich nasledovníkov. Chcel im odovzdať dôležité pokyny, ako majú pokračovať v záchrane ľudí pre nebeské kráľovstvo. Pre mnohých to bola jediná príležitosť vidieť a počuť svojho vzkrieseného Pána.

O tomto stretnutí čítame: „Čas a miesto stretnutia určil ešte pred svojou smrťou sám Kristus. Anjel pri hrobke pripomenul učeníkom jeho prísľub, že sa s nimi stretne v Galilei. Dozvedeli sa o ňom aj tí, čo sa na Veľkú noc zišli v Jeruzaleme. Oni to potom oznámili mnohým osamelým jednotlivcom, ktorí smútili nad smrťou svojho Pána. Všetci netrpezlivo očakávali tento rozhovor.“ [1]

Skupina sa zhromaždila na vrchu v Galilei. Náhle sa uprostred nich zjavil Ježiš. V úžase počúvali, ako predniesol slávne poverenie, ktoré zaznamenal evanjelista Matúš (28,18-20): „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“

Začiatok misijného poslania cirkvi

Približne pred troma rokmi sa na úbočí hory v Galileji odohrala iná dôležitá udalosť. Inšpirované slovo nám hovorí: „Ustanovenie dvanástich bolo prvým krokom k založeniu cirkvi, ktorá mala po Kristovom odchode pokračovať v jeho pozemskom diele. O tejto udalosti čítame: ‚Potom vystúpil na vrch, zavolal si tých, ktorých sám chcel. A oni prišli k nemu. Vtedy ustanovil si dvanástich, aby boli s ním a aby ich posielal kázať‘“ (Mk 3,13-14).[2]

Dvanásť učeníkov mohlo každý deň nasledovať Ježiša, počúvať jeho učenie,

vidieť ho konať a učiť sa od neho. „Tri a pol roka vzdelával učeníkov najväčší Učiteľ, aký na svete vôbec bol. Svojím osobným vplyvom a spoločenstvom s nimi ich Kristus pripravoval na službu v jeho diele. Deň čo deň chodili a zhovárali sa s ním… Učeníkom neprikazoval robiť to či ono, ale povedal: ‚Nasledujte ma!‘“ [3]

Učeníci potom mali ísť ako Kristovi svedkovia a zvestovať, čo u neho videli a počuli. Mali viesť a vzdelávať ostatných a posielať ich, aby tiež odovzdávali posolstvo evanjelia. Na túto službu dostali moc Ducha Svätého.

Výzva pre všetkých veriacich

Pri druhej príležitosti, opäť na úbočí hory, poveril vzkriesený Kristus zvestovaním evanjelia nielen tých, ktorých určil za vedúcich svojej cirkvi [4], ale aj všetkých veriacich na celom svete. Kristus pozdvihol oči k nebu a vyhlásil, že on svoje dielo na svete dokonal a že sa vracia do neba k svojmu Otcovi. Uistil svojich nasledovníkov, že mu „je daná všetka moc na nebi aj na zemi“, a poslanie svojej cirkvi zhrnul obrazom učeníctva, krstom v meno Otca, Syna a Ducha Svätého a výzvy „a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28,20).

Byť učeníkom Ježiša Krista je najvyšším poslaním. Cieľom každého pravého učeníka je byť ako Ježiš. Ježiš to vyjadril v Kázaní na vrchu takto: „Učeník nie je nad učiteľa. No každý, kto je vyučený, bude ako jeho učiteľ“ (Lk 6,40).

Táto výzva na učeníctvo, toto poslanie cirkvi zahŕňa všetky národy. Ježiš už počas svojej pozemskej služby povedal, že evanjelium sa nezameriava iba na samotných Židov. To muselo byť veľkým prekvapením aj pre stovky jeho nasledovníkov na úbočí galilejskej hory. Ježiš slúžil Samaritánom, Rimanom a ďalším pohanom, ako boli Sýrofeničanka a Gréci, ktorí ho prišli hľadať počas sviatkov.

Posvätné dielo

Akonáhle Kristovi nasledovníci prijali jeho poverenie, začali vydávať svedectvo najskôr svojim najbližším – príbuzným, priateľom, susedom. Šírili posolstvo medzi ďalšími ľuďmi. Jednou z týchto oddaných učeníčok sa stala Tabita, ktorú ľudia poznali pod menom Dorkas.

„Táto jedinečná učeníčka Ježiša Krista konala skutky milosrdenstva, bola láskavá voči chudobným a zarmúteným ľuďom a horlivá v poznanej pravde. Jej smrť bola veľkou stratou, raná cirkev sa nedokázala zaobísť bez jej ušľachtilej služby.“ [5] Jej učeníctvo bolo v poslaní ranej cirkvi také dôležité, že keď zomrela, Boh prostredníctvom apoštola Petra urobil zázrak a priviedol ju k životu (pozri Sk 9,36-42).

Cirkev postupne rástla. Kristovi nasledovníci si postupom času začali uvedomovať, aké široké je ich poslanie. Potvrdzuje to apoštol Pavol vo svojom príhovore na Martovom pahorku v Aténach: „On z jedného stvoril celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch zeme, vymedzil ľuďom čas a hranice bývania, aby hľadali Boha, či by ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko“ (Sk 17,26-27).

V priebehu času viedol Boh svoju cirkev tak, že jeden učeník odovzdával posolstvo ďalším, niekedy aj za cenu vlastného života. Prví kresťania získavali učeníkov prostredníctvom vyučovania Božieho slova, krstom v meno Otca, Syna a Ducha Svätého a vyučovaním – rovnako, ako to robil Ježiš.

Naša prednosť

Dnes sa môžeme podieľať na tomto Veľkom poverení a zapojiť sa do záverečného zvestovania večného evanjelia troch anjelov zo Zjavenia 14! Ellen Whiteová jedinečným spôsobom spája Veľké poverenie s posolstvom troch anjelov: „Adventisti siedmeho dňa boli v zvláštnom zmysle ustanovení ako strážcovia a nositelia svetla tomuto svetu. Bolo im zverené posledné varovanie pre hynúci svet. Osvietilo ich nádherné svetlo Božieho slova a bolo im zverené to dôležité dielo – zvestovať posolstvo prvého, druhého a tretieho anjela. Žiadna iná úloha nie je taká významná a nič by od nej nemalo odvrátiť ich pozornosť.

Máme odovzdať svetu najdôležitejšie pravdy, ktoré kedy boli ľuďom zverené. Zvestovanie týchto právd je naším poslaním. Musíme varovať svet a nesmieme sklamať zverenú dôveru… Máme sa stať posvätenými prostredníkmi, ktorí druhým odovzdávajú nebeský život. Celú cirkev má prestupovať a oživovať Duch Svätý, ktorý bude očisťovať a posilňovať ľudské srdcia. Ľudia, ktorí boli prostredníctvom krstu pochovaní s Kristom, majú povstať k novému životu, ktorý bude ukazovať, že v nich žije Kristus. To je naše posvätné poslanie… Máme zodpovednosť za to, aby sme zvestovali evanjelium o spasení. Vašou mocou má byť nebeská dokonalosť.“[6]

Získavanie učeníkov je proces

Získavanie učeníkov je proces, ktorý zahŕňa viac ako zorganizovanie série evanjelizačných prednášok, hoci sú dôležité.

Tento proces zahŕňa viac ako starostlivosť o bezdomovcov, upratovanie oblasti, kde žijeme, organizovanie dní zdravia alebo biblických hodín, aj keď aj tieto aktivity sú dôležité.

Prvým krokom v procese učeníctva je to, aby sme sa stali učeníkmi my sami. „Musíme študovať náš Vzor a stať sa podobnými Ježišovi, ktorý bol tichý a pokorný vo svojom srdci, bol čistý a bez poškvrny.“[7] Podobní Kristovi sa staneme tak, že s ním každý

deň trávime čas štúdiom Písma a premýšľaním o význame biblického posolstva, že sa s Kristom rozprávame na modlitbe, v jeho sile mu všetko odovzdávame do rúk a plníme jeho prikázania. Kristova milosť nás premieňa z poslucháčov na činiteľov Božieho slova.

Ďalším krokom procesu učeníctva – rovnako ako to bolo v živote prvých učeníkov – je to, že sa budeme s druhými deliť o to, čo sme sami zažili, čo sme videli a počuli počas nášho stretávania sa s Ježišom. Keď potom títo ľudia odovzdajú pri krste svoj život Kristovi, potrebujú ako novo pokrstení duchovné vedenie skúsenejších učeníkov vo viere.

Rovnako ako v novozákonnej dobe má aj dnes poslanie cirkvi napĺňať každý veriaci – nielen kazatelia, evanjelisti a ďalší vedúci. Boh nás všetkých pozýva, aby sme sa stali Kristovými učeníkmi a sami získavali jeho učeníkov. Ježiš prichádza. Zapojme sa!

Odkazy:

1 *Ellen G. Whiteová, Cesta lásky, Advent-Orion, Vrútky, 2005, str. 521 (DA 818).*
2 *Ellen G. Whiteová, Poslovia nádeje, Advent-Orion, Vrútky, 2006, str. 13 (AA 18).*
3 *Tamtiež, str. 13.*
4 *Tamtiež, str. 13.*
5 *Ellen G. Whiteová, Spirit of Prophecy, Battle Creek, Michigan, Seventh-day Adventist Pub. Assn., 1878, sv. 3, str. 323.*
6 *Ellen G. White, Testimonies for the Church, Mountain View, Kalifornia: Pacific Press Pub. Assn., 1948, sv. 9, str. 19-20.*
7 *Ellen G. White, Signs of the Times, 20. apríla 1891.*

Autor:

Ted Wilson je predsedom Generálnej konferencie Cirkvi adventistov s. d.

Podnety na diskusiu

- Ako môžem dať na prvé miesto osobný čas s Kristom, aby som mohol/a počuť jeho hlas a spoznať jeho vôľu vo svojom živote?
- Podobám sa vo svojej službe Tabite, ktorá konala skutky tichej služby, alebo skôr apoštolovi Pavlovi, ktorý odvážne zvestoval princípy pravdy?
- Je v mojom zbore niekto, s kým by som sa mohol spriateliť a poskytnúť mu podporu pri jeho ceste s Kristom?

Čo znamená byť učeníkom?

Glenn Townend

Markovo evanjelium zaznamenáva tento známy, ale jedinečný príbeh: „Potom prišli do Betsaidy. Priviedli k nemu slepca a prosili, aby sa ho dotkol. Chytil slepca za ruku a vyviedol ho von za dedinu. Naslinil mu oči, položil naňho ruky a spýtal sa ho: ‚Vidíš niečo?‘ A on otvoril oči a povedal: ‚Vidím ľudí; vyzerajú ako stromy, ale chodia.‘ Potom mu znova položil ruky na oči a on začal vidieť. Slepec ozdravel a všetko videl úplne jasne“ (Mk 8,22-25).

V ostatných príbehoch Ježiš uzdravuje jedným dotykom alebo jedným príkazom. Prečo boli na uzdravenie tohto muža potrebné dva úkony? Zamyslime sa nad poradím príbehov u Mareka v 8. kapitole. Pred týmto príbehom Ježiš zázračne nasýtil štyritisíc ľudí. Farizeji však od neho napriek tomu žiadali znamenie. V reakcii na to Ježiš varoval svojich učeníkov pred „kvasom“ farizejov, a symbolicky tak kritizoval ich nedostatok viery (v. 1-21). Len čo uzdravil slepého muža, Ježiš položil učeníkom tú najdôležitejšiu otázku viery: „A za koho ma pokladáte vy?“ (v. 29). Kontextom tohto príbehu je teda viera. Všimnime si, že k Ježišovi priviedli slepého druhí ľudia, pretože verili v Ježiša. Nič sa nehovorí o viere slepého muža.

Ako 10-ročný chlapec som na krátko oslepol, keď som napriek varovaniu sledoval zváranie elektrickým oblúkom bez ochranných okuliarov. Druhý deň ráno som sa prebudil a nič som nevidel – bolo to naozaj hrozné. Musel som sa spoliehať na členov svojej rodiny, aby ma kŕmili, umývali, obliekali a vodili. Musel som im veriť ako svojim očiam.

Podobne keď Ježiš vzal slepého za ruku a vyviedol ho z dediny, slepý mu začal dôverovať, ako kedysi veril svojim očiam. Keď slepému mužovi Ježiš pľul do očí a spýtal sa: „Vidíš niečo?“, muž mu odpovedal: „Vidím ľudí; vyzerajú ako stromy, ale chodia.“ Viera slepého muža v Ježiša začala rásť.

Nakoniec, keď mu Ježiš položil ruky na oči a on začal vidieť jasne, začal dôverovať Ježišovi ako tomu, kto naozaj uzdravuje a úplne mení život. Ježiš vzal človeka, ktorý mal len malú vieru, a postupným budovaním dôvery v ňom vzbudil vieru. A tak obnovil jeho život.

Učíme sa učeníctvo

Rovnakým spôsobom Ježiš pracuje s každým z nás. Vie, kde sa na našej ceste viery nachádzame. Aj keď máme len malú vieru, ale prejavíme ochotu nechať sa viesť Ježišom, môže nás viesť a predložiť nám správne dôkazy, aby sme mu začali dôverovať. Tak obnoví aj náš život. To presne znamená byť Ježišovým učeníkom. Novozákonné slovo prekladané ako „učeník“, „mathétés“, pochádza z gréckeho slovesa „učiť sa“. Ježišov učeník je teda človek, ktorý sa učí rozvíjať vieru a budovať dôveru v Ježiša. Vďaka tomu Ježiš obnovuje jeho život.

Týmto procesom prechádzalo všetkých dvanásť učeníkov. Ježiš si ich vyvolil, aby boli s ním, a potom ich poslal pred sebou (Mk 3,13-15). Keď trávili čas „s Ježišom“, učili sa mu dôverovať. Sledovali, s akou úctou, súcitom a pravdou komunikoval s druhými – s deťmi, cudzincami, s malomocnými, zákonníkmi, so ženami, s tými, ktorí hľadali pomoc, ale aj s tými, ktorí chceli druhým ubližovať. Po období, keď „bývali s Ježišom“, ich Kristus „vyslal“, aby robili to isté, čo on – aby vstupovali do problémov, uzdravovali vzťahy, chorých a postihnutých a kriesili mŕtvych.

Ich poslaním bolo učiť o odpustení, sebaobetovaní a vnútornej premene srdca, nielen hovoriť o dodržiavaní vonkajších pravidiel. Rovnako ako Ježiš mali aj oni potlačiť svoje sebectvo a s nadšením slúžiť a oceňovať pritom prirodzenú hodnotu a potenciál každého človeka. Vďaka Ježišovmu vzdelávaniu a vedeniu sa nakoniec všetci učeníci (až na jedného) stali vodcami rastúceho hnutia získavania učeníkov.

Osobné učeníctvo je proces

Proces učeníctva je aj dnes takmer rovnaký. Vedome prežívame čas „s Ježišom“ – zvykli sme si čítať Písmo a premýšľať o ňom, radi hovoríme s Bohom a počúvame ho, trávime čas v prírode, prežívame sobotný odpočinok a prejavujeme postoj vďačnosti. Tak si vytvárame návyk, vďaka ktorému budeme myslieť, veriť a robiť to, čo rozvíja našu vieru a buduje dôveru v Ježiša. Spoločne s prehlbovaním vzťahu s Ježišom si plnšie uvedomíme, že Boh je láska a naučíme sa milovať Boha, druhých i seba (Mk 12,30-33). Ellen Whiteová napísala toto: „Ak si zachováme krásne spoločenstvo s Kristom, môžeme sa

tešiť z prednosti neustále rásť v milosti, v Božej láske, a prehlbovať tak svoje poznanie.“[1]

Rovnako ako dvanásť apoštolov, aj my môžeme prežiť to, že čas strávený „s Ježišom“ nás bude postupne premieňať na jeho podobu. Ježiš nás „posiela“, aby sme so súcitom a odvážne vyžarovali jeho povahu. Aj keď toto dielo Božej milosti v nás ešte nie je úplne dokončené. Žime pre Ježiša v našich domovoch, v škole, na pracovisku aj v spoločnosti. Všade tam môžeme priniesť zmenu.

Príkladom tohto procesu môže byť príbeh, ktorý sa odohral na ostrove Papua-Nová Guinea. Dva staršie zbory v meste Madang sledovali, ako narastá skupina nezamestnaných mladých mužov so stredoškolským vzdelaním. S nárastom nezamestnanosti rástla v tejto oblasti aj kriminalita. Rozhodli sa, že týmto „mladým mužom ulice“ ponúknu raz za týždeň jedlo. Zbor im však neponúkal iba jedlo, ale aj záujem a starostlivosť. Po nejakom čase sa týchto mladých mužov spýtali, či by sa nechceli pripojiť k skupine, ktorá študuje Bibliu. Začali spolu s nimi čítať Markovo a Lukášovo evanjelium a knihu Skutky apoštolov a pritom sa venovali aj niektorým základným otázkam o zmysle života. Tento vzájomný vzťah postupne prehĺbil súcit a víziu členov zboru, v meste sa znížila kriminalita a niektorí mladí muži z ulice sa stali Ježišovými učeníkmi.

Podnety na diskusiu

- Spomeňte si, kedy vám vo vašom živote Ježiš pomohol prehĺbiť vašu vieru a dôveru v neho.
- Ktoré návyky pri osobnom stíšení vám pomáhajú byť „s Ježišom“? Ktoré návyky sú naopak pre vás náročné a prečo?
- Podľa čoho ostatní poznajú, že nasledujete Ježiša?

Záver

Juhopacifická divízia má príslovie: „Učeník je človek, ktorý sa vo všetkých oblastiach viac podobá Ježišovi“ (vychádza z textu Ef 4,15: „Buďme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista.“). Musíme si uvedomiť, že všetci Ježišovi učeníci zatiaľ stále rastú. Stať sa totiž takými, akým je on, je cieľ, „ktorý nemôže byť dokončený v tomto živote, ale bude pokračovať aj v budúcnosti.“[2] Niektorí ľudia majú ešte problémy s trpezlivosťou, s desiatkami, so svojím jazykom, v otázke zdravého stravovania či so svojimi postojmi… Nemáme sa však navzájom súdiť, ale skôr sa máme navzájom milovať, povzbudzovať a budovať (1Te 5,11), aby sme sa stali Ježišovými učeníkmi.

Odkazy:

[1] *Ellen G. Whiteová, God's Amazing Grace (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1973), str. 292.*

[2] *Ellen G. White, Výchova, Advent-Orion, Vrútky, 1998, str. 15-16, (Ed 19).*

Autor:

Glenn Townend je predsedom Juhopacifickej divízie Cirkvi adventistov siedmeho dňa so sídlom v austrálskom Sydney.

Rast Ježišovho učeníka

S. Joseph Kidder

Z Písma sa dozvedáme, že rast v Ježišovi je veľmi dôležitý. Dochádza k nemu pri čítaní Biblie, keď sa modlíme, prostredníctvom bohoslužby, chválenia Boha, v spoločenstve s veriacimi, keď evanjelizujeme alebo prakticky slúžime svetu a keď prežívame Božiu prítomnosť (Sk 2,2-47; 4,32-36).

Najčastejšie Božie zasľúbenie

V celom Starom i Novom zákone Boh človeku stále opakuje: „Som s tebou." To je jeho najčastejšie zasľúbenie. Na počiatku bol Boh osobne s Adamom a Evou v záhrade Eden (Gn 2,4-3,24). Dal nám sobotu, ktorá sa každý týždeň opakuje preto, že chcel prežívať jeden celý deň iba s nami ľuďmi (Gn 2,1-3). Dokonca aj po páde do hriechu žiadal Izraelitov, aby mu postavili svätyňu ako znamenie jeho prítomnosti uprostred nich (Ex 25,8).

Najväčším dôkazom Božej prítomnosti v našich životoch je Ježiš. Dokonca už aj jeho meno, Immanuel, vyjadruje, že Boh je s nami (Mt 1,23; Iz 7,14). Pred svojím nanebovstúpením Ježiš zasľúbil, že s nami bude po všetky dni až do skonania tohto veku (Mt 28,20). Boh nám dal Ducha Svätého, aby v nás a s nami prebýval naveky (Jn 14,16-17). Vyvrcholením vekov bude skutočnosť, že keď Ježiš príde druhýkrát, budeme už navždy s ním (Zj 21,3).

Boh je s nami neustále. Niekedy možno necítime jeho prítomnosť, to však neznamená, že by s nami nebol. Dodnes platí toto Božie zasľúbenie: „Sám Hospodin pôjde pred tebou, bude s tebou, nedá ti ochabnúť ani ťa neopustí. Neboj sa ani sa neľakaj!" (Dt 31,8). Ako môžeme prežívať prítomnosť „Boha, ktorý je s nami"?

1. Miluje nás

Nedávno som počas letu z Houstonu do Chicaga sedel vedľa manažéra spoločnosti z oblasti informačných technológií.

Cestoval po celom svete a často bol mimo domova. Nesmierne mu chýbala rodina a mal jedno telefónne číslo výhradne na spojenie s ňou. Bežne mu jeho hovory firma kontrolovala, no napriek tomu mu mohla jeho rodina kedykoľvek zavolať s tým, že im určite odpovie. Povedal mi: „Žiadne hlasy mi nie sú také milé, ako keď mi volajú moja manželka alebo deti. Všetko preruším, aby som s nimi mohol hovoriť."

Tento rozhovor mi pripomenul, že aj ja mám priamu linku k nebeskému Otcovi. „Hospodin je blízko všetkým, čo ho vzývajú" (Ž 145,18). Nikdy ho neobťažuje to, keď sa na neho v modlitbe obraciam. Keď som chorý alebo skľúčený, skloní sa ku mne, aby ma potešil, alebo pošle niekoho iného, aby ma povzbudil. Môžem mu zavolať, aj keď mám radosť, pretože s ním mám osobné spojenie.

Ellen Whiteová považovala za najväčší prejav Božej lásky jeho prítomnosť s nami. „Vďaka tomu, že Ježiš prišiel medzi nás, vieme, že Boh pozná naše utrpenie a súcitne chápe náš bôľ. Všetci Adamovi synovia a dcéry môžu pochopiť, že náš Stvoriteľ je priateľom hriešnikov. V každom poučení o milosti, v každom prísľube radosti, v každom skutku lásky, v každom božskom pôvabe pozemského života nášho Spasiteľa smieme totiž vidieť ‚Boha s nami'."[1]

2. Nikdy nie sme sami

Boh svoju prítomnosť prejavuje rôznymi spôsobmi podľa toho, ako to potrebujeme. Pre sirotu je večným Otcom (Iz 9,6). Pre novonarodené dieťa je súcitnou matkou (Iz 49,15). Osamelým ľuďom je všemohúcim spoločníkom, ktorý je stále s nami (Ž 68,6; 69,33). Chorých, opustených a tých, ktorí prechádzajú údolím smrti, uisťuje: „Ja budem s vami" (Iz 43,2). Jednou z najúžasnejších skutočností o Božej prítomnosti je, že prináša radosť. „Dávaš mi poznať cestu života, plnosť radosti v tvojej prítomnosti. Po tvojej pravici je večná blaženosť" (Ž 16,11). Viem, že bez ohľadu na to, čo prežívam alebo kde sa nachádzam, Boh je vždy so mnou a pomáha mi prežívať život s dôverou a nádejou.

3. Prežívajme skutočne Božiu prítomnosť v našom živote

Boh sa trvalo usiluje o to, aby sa prejavil v každej oblasti nášho života. Nabáda nás, aby sme ho hľadali celým

svojím srdcom a prorok Jeremiáš (29,12.13) hovorí, ako to máme robiť: „Keď budete ku mne volať, keď prídete a budete sa ku mne modliť, vypočujem vás. Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým svojím srdcom.“ Všimnime si dve spomínané podmienky: volanie a hľadanie.

4. Volaj ku mne

Od Boha nás odvádzajú také veci, ako sú nadbytok práce a rušný životný štýl. Problém nie je na jeho strane – je to náš problém. Slovami môžeme vyznávať, že sme Bohu nablízku, ale v skutočnosti nemôžeme prežívať istotu jeho prítomnosti. Hovorme s Bohom každý deň o problémoch, ktoré nás v živote stretávajú. Prežívajme s Bohom svoj život. Dovoľme mu, nech nás vedie a sprevádza svojím požehnaním.

Pred niekoľkými týždňami som veľmi zle spal. Hlavou mi prebiehala jedna zložitá situácia, ktorá ma napĺňala obavami. Plný nepokoja som vstal a skúsil som sa pozerať na televíziu. Ale neustále som počul tichý hlas, ktorý hovoril: „Volaj ku mne.“ Otvoril som Bibliu, Skutky 2,25.26: „Pána som videl ustavične pred sebou, pretože je po mojej pravici, aby som nezakolísal. Preto sa potešilo moje srdce a môj jazyk zaplesal, ešte aj moje telo bude odpočívať v nádeji.“ Moje vnútro naplnil pocit pokoja a pohody. Zveril som svoj problém v modlitbe Bohu. Jeho prítomnosť mi priniesla radosť a dala nádej (Sk 2,28) a krátko nato som zaspal.

5. Hľadaj ma

Každý deň máme usilovne hľadať Boha. Keby som svoju manželku videl alebo s ňou chcel tráviť čas iba občas, neprežívali by sme pekné manželstvo. Chcem, aby moja žena vedela, že na ňu myslím. Vedome si plánujem čas, kedy budeme spolu. Aj keď sme manželia viac ako 40 rokov, stále sa teším na to, že s ňou môžem byť a stále viac ju spoznávať. Rovnakým spôsobom máme celkom zámerne hľadať Boha. Keď odložíme bokom všetko, čo nás rozptyľuje, a urobíme si čas na hľadanie Boha, získame požehnanie tým, že ho viac spoznáme. Budeme premenení „mocou jeho vzkriesenia“ (Flp 3,10). Rozhodneme sa, že budeme každý deň hľadať Božiu prítomnosť. Boh nikdy nie je ďalej ako jednu modlitbu od nás.

Odkazy:

[1] *Ellen G. Whiteová, Cesta lásky, Advent-Orion, Vrútky, 2005, str. 12. (DA 24).*

Autor:

S. Joseph Kidder je učiteľom pastorálnej teológie a učeníctva na Adventistickom teologickom seminári v Berrien Springs v USA.

Podnety na diskusiu

- Spomeň si na nejakú udalosť, kedy si cítil/a Božiu prítomnosť.
- Čo môžeš urobiť pre to, aby si naozaj rozpoznal/a Božiu prítomnosť vo svojom každodennom živote?
- Zamysli sa nad vrcholmi a pádmi svojho života. Ako si prežíval/a Božiu prítomnosť v týchto chvíľach?

Život učeníka

Joel Okindoh

Boli sme povolaní, aby sme žili ako Kristovi učeníci vo svojich domovoch, v zamestnaní, v škole, všade, kde sa nachádzame. On je svetlom pre tento svet (Jn 1,4). Ak v nás žije Ježiš, pozná to aj naše okolie. To, že sme poznali Boha, nemožno skryť. Nie je to súkromná záležitosť, niečo, o čom vedia iba dotyčný človek a Boh. Naše nasledovanie Krista musí byť požehnaním tiež pre iných. „Ako bol Kristus svetlom sveta, tak ním majú byť v každej dobe jeho nasledovníci.“[1]

Pred časom som bol na pohrebe jedného staršieho zboru v Keni. Jeho žena a dospievajúce deti hovorili o jeho živote spôsobom, ktorý dojal všetkých prítomných. Jeho manželka povedala: „Na našej svadbe mi sľúbil, že ma bude milovať, a naozaj ma celým srdcom miloval až do svojej smrti.“ Jeho deti dosvedčili, že to tak naozaj bolo. Ako kresťan a starší zboru skutočne preukazoval svojej manželke a deťom skutočnú lásku. Taký je život ozajstného učeníka!

Definícia učeníka

V slovenčine slovo učeník vyjadruje myšlienku, že žiak alebo učeň sa učia od svojho učiteľa. V hebrejčine je učeníkom ten, kto aktívne napodobňuje učenie aj život majstra – ten, kto v praxi uplatňuje to, čo sa naučil. Nasledovník Krista by si mal klásť kľúčovú otázku: Čo by Ježiš robil v tejto situácii, keby bol na mojom mieste? To je presne to, čo v danej situácii musím urobiť! (Flp 3,10-11). V danom okamihu je nesmierne dôležité žiť v zhode s tým, čo vyznávame! Ľudia okolo nás potrebujú istotu, že žijeme naozaj. V Biblii nachádzame mnoho príkladov ľudí, ktorí žili ako skutoční učeníci Ježiša Krista. Riadili sa tým, čo Ježiš učil a ako konal v praktickom živote. Pavol povzbudzoval veriacich slovami: „Napodobňujte ma, ako ja napodobňujem Krista!“ (1K 11,1). Jozua pred všetkými vodcami Izraela vyhlásil: „Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodinovi, vyvoľte si

dnes, komu chcete slúžiť: či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia za Veľriekou, alebo bohom krajiny Amorejčanov, v ktorej bývate. Ja však i môj dom budeme slúžiť Hospodinovi“ (Joz 24,15).

Biblické pokyny

Písmo vyzýva manželov, aby doma žili ako skutoční učeníci. „Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom; aby si pripravil Cirkev slávnu, na ktorej niet poškvrny ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bez poškvrny. Tak aj muži majú milovať svoje ženy ako vlastné telá. Kto miluje svoju ženu, miluje samého seba. Veď nikdy nikto nemal svoje telo v nenávisti, ale živí ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, pretože sme údmi jeho tela“ (Ef 5,25-30). „Podobne, ženy, buďte podriadené svojim mužom, aby ste aj tých, čo sú neposlušní slovu, bez slova získali svojím správaním, keď uvidia váš čistý život v Božej bázni“ (1Pt 3,1.2).

Ak sme rodičmi, naše učeníctvo sa prejavuje aj v spôsobe, akým komunikujeme so svojimi deťmi. „A vy, otcovia, nedráždite svoje deti, ale vychovávajte ich prísne a napomínajte ich v Pánovi.“ (Ef 6,4).

Ak sme deťmi, život učeníka vyžaduje, aby sme počúvali svojich rodičov: „Deti, poslúchajte svojich rodičov v Pánovi, lebo tak je to spravodlivé. Cti svojho otca a svoju matku – to je prvé prikázanie s prisľúbením – ‚aby sa ti dobre vodilo a dlho si žil na zemi‘“ (verše 1–3). Pavol žiadal aj mladých ľudí, aby prejavovali učeníctvo vo svojej povahe. „Nikto nech tebou nepohŕda pre tvoju mladosť. Ty sa však staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote“ (1Tim 4,12).

Apoštol Peter vyzýval kazateľov a vedúcich cirkvi, aby žili ako skutoční učeníci: „Starších medzi vami prosím ako spolustarší a svedok Kristových utrpení, aj ako účastník slávy, ktorá

sa má zjaviť: Paste Božie stádo, ktoré je u vás, starajte sa oň nie z prinútenia, ale dobrovoľne, ako Boh chce, nie pre mrzký zisk, ale ochotne! Ani nie ako keby ste panovali nad dedičstvom, ale buďte vzorom stádu. A keď sa zjaví najvyšší Pastier, dostanete nevädnúci veniec slávy“ (1Pt 5,1-4).

Podnety na diskusiu

- Kedy sa človek stáva učeníkom Ježiša Krista?
- Je možné odovzdávať svetlo poznania ľuďom okolo mňa, a pritom zlyhávať v jeho odovzdávaní svojim najbližším?
- Akú úlohu v učeníctve hrá Duch Svätý?

Kľúčová potreba

Žiť skutočným životom je veľmi dôležité. V poslednej dobe sa satan so svojimi anjelmi bude neúnavne snažiť, aby sa veriaci cítili pohodlne v stave vlažnosti: „Uvedom si však, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy. Ľudia budú sebeckí, budú milovať peniaze, budú chvastaví, namyslení, rúhači, neposlušní voči rodičom, nevďační, bezbožní, neláskaví, neľútostní, ohovárači, nezdržanliví, bezohľadní, bez lásky k dobru, zradcovia, nerozvážni, namyslení, viac milujúci rozkoše ako Boha. Budú mať výzor nábožnosti, ale jej moc budú popierať. Aj od týchto sa odvracaj“ (2Tim 3,1-5).

Mali by sme podobne ako apoštol Pavol prejavovať silnú túžbu poznávať Krista a podobať sa mu: „aby som poznal jeho a moc jeho zmŕtvychvstania i účasť na jeho utrpeniach. Beriem na seba podobu jeho smrti, aby som tak dosiahol vzkriesenie z mŕtvych. Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš. Bratia, ja si nenamýšľam, že som to už získal, ale len jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou. Bežím k cieľu pre cenu nebeského Božieho povolania v Kristovi Ježišovi“ (Flp 3,10-14).

Odkazy:

[1] *Ellen G. Whiteová, Na úsvite dejín, Advent-Orion, Vrútky, 2018, str. 253, (PP 369).*

Autor:

Joel Okindoh je asistentom predsedu Stredovýchodnej africkej divízie Cirkvi adventistov siedmeho dňa a žije neďaleko Nairobi v Keni.

Získavanie učeníkov

Tara VinCrossová

Kresťanský život je praktickým životom. Jeden kazateľ použil užitočné prirovnanie, ktoré sa mi páči. Predstavte si, že chcete byť zdravší. Možno budete chcieť začať cvičiť, posilňovať svoje svaly alebo chcieť mať pružnejšiu postavu. Nájdete si miestnu posilňovňu a zaplatíte si za členstvo. Každý týždeň prídete do fitcentra, oni vás nasmerujú do posluchárne, kde si vypočujete prednášku. Vysvetlia vám, akú polohu má zaujať vaše telo pri zdvíhaní závažia, ako môžete najlepšie posilňovať svoje srdce, ako sa v závere cvičenia preťahovať, aby ste zvýšili rozsah pohybu svojich končatín. Každý týždeň prídete do posilňovne, posedíte si v prednáškovej sále a potom sa vrátite domov. Nikdy vás nepozvú do posilňovne.

Aké zmeny budete sledovať na svojom tele? Začnete sa cítiť silnejšie? Nie, nezaznamenáte žiadnu zmenu! Až keď počas cvičenia skutočne použijete rady, ktoré ste dostali, uvidíte zmeny. Informácie o zdraví nemôžeme iba poznať, je nutné ich prakticky používať: zahrievať svaly, preťahovať sa, cvičiť, behať, posilňovať atď.

Pravdu je ľahké rozumom prijať, ale oveľa ťažšie je uvádzať ju do praxe. Nasledovanie Ježiša nie je iba otázkou viery, je to tiež záležitosť praktického života. Naša viera a vierouka sa uplatňuje v praxi práve v skutočnom živote.

Keď sa obzrieme v našom živote rok alebo dva späť, ako prebiehal náš životný rytmus? Nakoľko sa nám darilo vedome praktizovať našu vieru? Možno sme žonglovali medzi deťmi a diaľkovým štúdiom a pritom pracovali na plný úväzok. Možno sme stratili niekoho blízkeho. Možno sme v tomto období prežívali veľkú neistotu alebo obavy. Uvedomujem si, že všetko, čím ste si v minulosti prešli, nemuselo byť vôbec ľahké. Napriek tomu, že sa Boh o nás verne staral, to nebolo jednoduché. Možno ste stratili niektoré zo svojich predchádzajúcich istôt. Nech už to bolo akokoľvek, jednu vec viem úplne iste:

Boh sa s vami chce stretnúť práve tam, kde sa na svojej ceste života nachádzate. Som presvedčená o tom, že nás pozýva, aby sme naše učeníctvo a vieru prežívali v praktickom živote. Boh nás ako veriacich povolal na to, aby sme spoločne s ním oslovili tento svet. Pokiaľ sa zameriame na to, ako svoju vieru prakticky prežívať, musíme najskôr prijať úplný pohľad na učeníctvo.

Komplexné (holistické) učeníctvo zahŕňa poznanie (hlavu), bytie (srdce) a praktické uplatnenie (ruky). Pokiaľ dbáme o svoj osobný rast, potom musíme prakticky prežívať a odovzdávať druhým skúsenosť, ktorú máme s naším Pánom. Toto je pravý význam Ježišovho príkazu získavať učeníkov. Zj 12,11 hovorí, že víťazíme pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva. Slovo nášho svedectva znamená získavanie učeníkov. Rozprávajme druhým príbeh o tom, ako Boh pôsobí v našom živote.

Čo znamená učeníctvo?

Tento termín je pre nás mätúci, pretože si ho ľudia vykladajú rôznymi spôsobmi. Keď niekto povie slovo „učeníctvo“, myslí tým zvyčajne jednu z dvoch vecí: (1) vlastnú cestu nasledovania Ježiša alebo (2) praktické konanie, ktoré pomáha ostatným rásť na ich ceste s Ježišom.

Učeníctvo, ako to potvrdzuje Písmo, zahŕňa oba spomínané významy: byť učeníkom a získavať učeníkov. Ježiš povedal: „Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí“ (Mt 4,19). Byť učeníkom je celoživotný proces rastu v Kristovi. Neoddeliteľnou súčasťou učeníctva je aj to, že Boh používa naše životy na to, aby získaval ďalších učeníkov a pomáhal im v raste.

Byť učeníkom znamená žiť a pritom sa stále učiť. Tento rast sa odohráva v kontexte spoločenstva. Ako to vyjadril Jim Moon, kazateľ v zbore Collegedale v Tennessee: „Prežívať spoločenstvo s Bohom a napĺňať poverenie ísť do celého sveta sa musí odohrávať v spoločenstve s druhými.“

Prečo hovoriť o učeníctve?

Som hlboko presvedčená o tom, že cirkev robí neviditeľného Boha viditeľným. Boží ľud ukazuje, ako prakticky vyzerá láska, pretože Boh sa prejavuje v tom, čo robíme a ako to robíme. Ellen Whiteová zdôrazňuje skutočnosť, že Boh prostredníctvom cirkvi koná svoje zvláštne dielo: „Nech by sa cirkev javila akokoľvek slabá a omylná, Boh predsa práve jej zvláštnym spôsobom venuje svoju zvrchovanú pozornosť. Ona je javiskom jeho milosti, kde s radosťou zjavuje svoju moc, ktorá mení srdcia.“[1] Skúsme si to predstaviť: Boh ukazuje svetu svoju milosť, lásku a premieňajúcu moc prostredníctvom teba a mňa. Práve preto sú tvoje a moje činy dôležité. Veľmi mi záleží na učeníctve, pretože mi moje chvíle stretávania sa s Bohom zachraňujú život. To sú tie okamihy spoločenstva, ktoré s Bohom môžem mať, aj zmysel života, ktorý mi Boh dal – že môžem plniť Ježišovo poverenie. Som spoluučeníčkou na našej spoločnej ceste a delím sa s vami o bolesť i nádej, v ktorej sa odohráva náš život a služba. Mám prednosť, že môžem slúžiť ako kazateľka v zbore Azure Hills v Kalifornii. V našej oblasti žije viac ako štyri milióny ľudí. Stále sa modlíme za to, aby obyvatelia mohli hlbšie pochopiť Ježišovu zachraňujúcu lásku. Spolupracujem s niekoľkými úžasnými kazateľmi a miestnymi vedúcimi, s ktorými sa spoločne snažíme napĺňať Božie poslanie. Ako učeníci sme boli povolaní, aby sme prežili premenu v moci Ducha Svätého.

Musíme začať od seba. Nemôžeme druhým ponúknuť to, čo sami neprežívame. Ellen Whiteová to vyjadrila

pôsobivo: „Služobník (alebo učeník) nemôže dať druhým to, čo sám nemá… Mnohí dokážu hovoriť o vieroučných bodoch, ale sami nepoznajú Kristovo pôsobenie. Takíto ľudia nemôžu byť požehnaním pre druhých ani za kazateľnicou, ani v domovoch ľudí.“[2] Čo potrebujeme na to, aby sme ako Ježišovi učeníci zostali zakotvení a dokázali slúžiť? Bez toho nebudeme schopní získavať nových učeníkov.

Viera v praktickom živote

Starší zboru v jednom zo zborov, v ktorých slúžim, bol adventistom po väčšinu svojho života. Pri štúdiu témy učeníctva rozpoznal, že ho Boh povolal, aby slúžil ešte iným spôsobom. Boh ho priviedol k rozhodnutiu získavať učeníkov.

Vždy konal ako priateľský človek, ktorý rád spoznával svojich susedov a podľa svojich možností im pomáhal. Keď potom trávil viac času s ľuďmi okolo seba a hlbšie vnímal ich potreby, poznal, že im musí ponúknuť aj to, že s nimi bude čítať Bibliu. Jeho svedectvá a modlitby s týmito ľuďmi nakoniec viedli k tomu, že spolu začali každý týždeň študovať Bibliu.

Prežila som veľkú radosť, keď sme spoločne stáli vo vode a pokrstili sme jeden pár zo susedstva. Boh ich priviedol k viere preto, že s nimi študoval Bibliu! Tento starší mi pritom povedal: „Ani vo sne by mi nenapadlo, že ma Boh použije týmto spôsobom!“ Boh priviedol tento pár do rodiny viery a zborové spoločenstvo obohatilo ich životy. Krásne na tom je aj to, že spomínaný pár neskôr oslovil ďalších ľudí a priviedol ich aj do zborového spoločenstva!

Ľudia žijú v priemere asi 27 350 dní. Otázkou je, ako a čím tieto svoje dni života naplníme. Spojíme sa s Ježišom, aby sme s ním prežívali to najväčšie dobrodružstvo, aké si dokážeme predstaviť – získavať jeho učeníkov? Naliehavo potrebujeme zmeniť naše poňatie a začať prakticky prežívať našu vieru. Som presvedčená o tom, že ak vykonáme zmenu, zažijeme, ako nás Boh bude premieňať.

Mojím prianím je, aby sme pocítili dotyk Božej lásky. Želám si, aby sme zakúšali radosť zo spojenia s Bohom, keď budeme plniť Ježišovo poslanie odovzdávať jeho lásku ľuďom vo svete okolo nás.

Odkazy:

1 *Ellen G. Whiteová, Poslovia nádeje, Advent-Orion, Vrútky, 2006, str. 10.*

2 *Ellen G. Whiteová, Review and Herald, 2. septembra 1890.*

Autorka:

Tara VinCross je hlavnou kazateľkou zboru Azure Hills v meste Grand Terrace v Kalifornii, kde žije so svojím manželom a dvoma deťmi. Je autorkou série *Hĺbka povolania* na učeníctvo a knihy pre deti s názvom *Boh miluje mňa aj všetky moje pocity*.

Podnety na diskusiu

- Akým spôsobom ovplyvnila vaša osobná skúsenosť s Ježišovou láskou váš pohľad na jeho poverenie získavať učeníkov?
- Ktoré veci vám robia duchovne najväčšiu radosť?
- Ktorí ľudia vám najviac ležia na srdci?

Cena za učeníctvo

Anna Galenieceová

Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole. (Mt 13,44).

Ľudské argumenty

Byť Ježišovým učeníkom je krásne, ale nie je to zadarmo. Prečo je to tak? Čo musí človek obetovať, aby sa mohol stať jeho nasledovníkom? Niektorí ľudia namietnu: Či nie je Boh dosť bohatý na to, aby sa o nás postaral a umožnil nám nasledovať ho bez toho, aby to čokoľvek stálo? Jemu predsa patrí úplne všetko (Ž 50,10), preto by mal rozumieť našej situácii a prijať nás takých, akí sme. Iní by najradšej Bohu navrhli tento obchod: „Ja zaplatím, ale ty poskytneš, čo budem chcieť.“ V takej situácii by ich však Boh musel počúvať, pretože oni by diktovali podmienky.

Nezáleží na tom, čo si myslíme o cene za nasledovanie Ježiša. Skutočnosť je taká, že Boh naše peniaze nepotrebuje. Prial by si, aby sme mu odovzdali svoje hriechom zašpinené srdce, pretože práve ono je naším najcennejším majetkom. Ježiš ho chce „obmyť svojou krvou a spasiť svojou najčistejšou láskou. A predsa ľuďom pripadá zaťažko vzdať sa všetkého!“[1]

Ježišovo učenie

Ježišova služba na tejto zemi zahŕňala zvestovanie evanjelia, ktoré sa dotýkalo ľudských sŕdc a premieňalo ich podľa merítok Božieho kráľovstva. Prostredníctvom podobenstva približoval obyčajným ľuďom nebeské skutočnosti zrozumiteľným jazykom, aby dokázali pochopiť večné hodnoty. Ježiš názorným spôsobom vysvetlil, že ak ho človek chce nasledovať a stať sa jeho učeníkom, bude musieť zaplatiť potrebnú cenu.

Dve zo siedmich podobenstiev predstavených v 13. kapitole Matúšovho

evanjelia hovoria konkrétne o cene učeníctva. Je to podobenstvo o skrytom poklade (verš 44) a podobenstvo o drahocennej perle (verše 45.46). Kristus uviedol, akú hodnotu má Božie kráľovstvo, ktoré môžu získať všetci, ktorí o neho stoja a chcú v ňom byť. Keď objavíme niečo cenné, predáme všetko, čo máme a všetko venujeme na to, aby sme to cenné získali. Keď spoznáme a pochopíme, ako veľmi nás Boh miluje, a to, že môžeme získať večný život, ktorý nám Boh ponúka, sme ochotní opustiť všetko, aby sme tento život ním získali.

Príklady z Biblie

Dvanásť učeníkov opustilo svoje živobytie aj rodiny, aby nasledovali svojho Majstra. Na Petrovu otázku, aký úžitok budú mať z toho, keď prinesú takú veľkú obeť, Ježiš odpovedal takto: „Každý, kto pre moje meno opustil domy alebo bratov, alebo sestry, alebo otca, alebo matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života“ (Mt 19,29). Aj keď je to veľká cena, Kristus tu nežiada, aby sme zavrhli členov našej vlastnej rodiny, aj keby sme s nimi boli v spore. Dôraz je položený na priority. Učeníci mali Ježiša milovať viac ako svojich príbuzných, než majetok, podnikanie alebo čokoľvek iné. Nič by nemalo stáť na prednejšom mieste ako Božia láska.

Peter sa rozhodol nasledovať Pána a vyzýval ďalších, aby sa rozhodli rovnako. To ukazuje nielen na to, ako oddane Boha miloval (Jn 21,17), ale aj na to, čo všetko pre Krista obetoval (Sk 5,40.41; 12,4). Petrova obeť sa zavŕšila tým, že bol ukrižovaný hlavou dole. Vo svojom živote služby však prežil mnoho nádherných okamihov. Napríklad prežíval podporu svojej manželky v diele služby (1Kor 9,5) alebo mohol sledovať, ako sa druhí ľudia obracajú k Bohu (Sk 2,38.41), a tiež dostal sľub, že dostane večný život (1Pt 1,3-9).

Samaritánska žena pri studni sa rozhodla nasledovať Krista. Cena, ktorú za to zaplatila, bolo to, že vyšla najavo temná stránka jej života (Jn 4). Skutočnosť, že mala päť mužov a žila s ďalším, stačila, aby sa jej ostatné ženy začali vyhýbať pri naberaní vody pri studni. To bol zrejme dôvod, prečo išla po vodu v čase najväčšej horúčavy. No pre Ježiša to bol najvhodnejší čas na to, aby sa s ňou stretol a zmenil jej život k lepšiemu. Žena, ktorá sa vyhýbala kontaktom s obyvateľmi mesta, sa po rozhovore so Spasiteľom za týmito

ľuďmi rozbehla a pozývala ich: „Poďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som urobila! Nebude to Mesiáš?“ (v. 29).

Stretnutie s Kristom odhalilo duchovne hladnej žene večnú pravdu a „jej tvár mala nový výraz. Bola úplne zmenená“.[2] Nikdy neľutovala cenu, ktorú zaplatila za to, že sa vzdala hriešneho života. Znovuzrodila sa ako Ježišov nasledovník a stala sa jeho misionárkou.

Obrátenie tejto ženy otvorilo Kristovi dvere k službe Samaritánom (v. 39-42). Pravé učeníctvo je drahé, pretože odsudzuje hriech a je užitočné, pretože ospravedlňuje hriešnika.

Lukáš uvádza podobný príbeh o obrátení Zachea (Lk 19). Všetci tohto vrchného výbercu daní, ktorý podvádzal ľudí a bohatol na úkor svojich krajanov, nenávideli. Keď Zacheus počul o Ježišovi a jeho zázračnom pôsobení, chcel si ho vypočuť. Zachea, ktorý sedel ukrytý v korune planej figy, presvedčila Ježišova láska. Premohlo ho vedomie vlastnej nehodnosti. Moc Ducha Svätého premenila jeho srdce a spôsobila, že zanechal svoje nečestné konanie. Aj keď Zacheus stratil svoje materiálne bohatstvo, bol šťastný, že mohol otvoriť svoje srdce Kristovej láske. Úprimne ľutoval napáchané zlo a prežil úplnú premenu svojho života. Stratil síce pozemské bohatstvo, ale získal pokoj v srdci, svoju rodinu a večný život (v. 9). Ellen Whiteová napísala, že „človek je len vtedy spasený, keď prijme Krista za svojho osobného Spasiteľa“[3]. Existuje ešte niečo, čo má väčšiu cenu než spasenie?

Podnety na diskusiu

- Čo je tvojím najcennejším pokladom?
- Existuje niečo, čo ešte stále stojí medzi tebou a Bohom?
- Ako môžeš dovoliť Duchu Svätému, aby premenil tvoj život?

Záver

Nájdením skrytého pokladu alebo perly veľkej hodnoty môžeme získať to, po čom vo svojom vnútri túžime najviac – premenené a Bohu verné srdce. Preto nám Šalamún pripomína: „Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život“ (Prís 4,23). Keď zvážime dar zmysluplného života na tomto svete, hoci sprevádzaného utrpením pre Krista (Flp 1,29) a večný život, ktorý sme skrze Krista získali, potom je cena za učeníctvo celkom prijateľná. Žiadna lepšia ponuka v živote nepríde. Rozhodnime sa tieto náklady uhradiť, rozhodnime sa pre Boha!

Odkazy:

1 *Ellen G. Whiteová, Cesta ku Kristovi, Advent-Orion, Vrútky 2001, str. 45, (SC 46),*

2 *Ellen G. Whiteová, Cesta lásky, Advent-Orion, Vrútky, 20005, str. 118-119, (DA 191).*

3 *Tamtiež, str. 358, (DA 556).*

Autorka:

Anna Galeniece je učiteľkou kaplánskej služby na Andrewsovej Univerzite v Berrien Springs v USA. Súčasne pôsobí ako riaditeľka Študijného centra seminárnej kaplánskej služby.

Radosť z učeníctva

Dwain N. Esmond

Peter ako sebavedomý učeník položil možno jednu z najlepších otázok v celom Písme. Vo veršoch, ktoré predchádzajú Petrovej otázke, Ježiš odpovedá mladému a bohatému mužovi na otázku: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ (Mt 19,16). Ježiš v odpovedi mladému mužovi uviedol niekoľko prikázaní a potom dodal niečo, čo mu malo pomôcť pochopiť jeho duchovnú nedostatočnosť: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (v. 21). Nasledujúci 22. verš potom zaznamenáva jeden z najsmutnejších výrokov evanjelií: „Keď mládenec počul toto slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku.“

Stojí za to si pozorne prečítať smutný komentár Ellen Whiteovej k tomuto osudnému rozhodnutiu: „Keby si však bol uvedomil cenu ponúkaného daru, hneď sa mohol stať jedným z Kristových nasledovníkov. Bol členom váženej židovskej rady a satan ho pokúšal lichotivými výhľadmi do budúcna. Chcel mať síce nebeský poklad, no chcel užívať aj prednosti svojho bohatstva. Kristove požiadavky ho zarmútili. Túžil po večnom živote, ale nebol ochotný priniesť nijakú obeť. Zdalo sa mu, že cena večného života je príliš veľká.“ [1]

Keď zarmútený bohatý a vysoko postavený mladý muž odchádzal, Ježiš sa obrátil k učeníkom a povedal niečo, čo nás aj po viac ako dvoch tisícročiach stále prekvapuje: „Amen, hovorím vám, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. Znova vám hovorím: Ľahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do Božieho kráľovstva“ (v. 23.24). „Kto potom môže byť spasený?“ zhrozili sa učeníci (v. 25). V tom okamihu sa začervenaný Peter spýtal na to, na čo sa žiadny iný učeník neodvážil opýtať: „Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. Čo za to budeme mať?“ (v. 27).

Čo to pre nás znamená?

Môžeme Petrovi vyčítať, že sa na to spýtal? Ježiš často hovoril o cene učeníctva: „Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mt 16,24). Vieme, akú má učeníctvo cenu, ale oplatí sa to? Odpoveď znie: ÁNO! Učeníctvo prináša päť vzácnych radostí, ktoré prežijú tí, ktorí vstúpia do procesu učeníctva s Ježišom, do „procesu toho, ako sa stať podobnými Ježišovi tým, že s ním trávime čas.“[2]

Radosť zo zmysluplného života

Ježiš u Matúša 16,25 uvádza odvážny výrok o všetkých učeníkoch, ktorí sa ho rozhodnú nasledovať: „Lebo kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho, a kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho.“ Môže byť niečo smutnejšie, než keď človek vo svojom živote nenájde účel, na ktorý bol stvorený? Ježiš v texte uisťuje, že všetci, ktorí zasvätia svoj život do jeho služby, nájdu svoje životné poslanie. Jeho súčasťou je aj to, že sa stanú „rybármi ľudí“ (Mt 4,19). Život človeka, ktorý našiel zmysel, je životom naplneným radosťou!

Radosť z prijatia bez podmienok

Jednou z vecí, ktoré na svojich rodičoch milujem najviac, je ich ochota ma prijať a milovať, aj keď ich sklamem. Mám skvelých rodičov, ich prijatie však nemôžem porovnávať s prijatím zo strany Ježiša. Ježiš vyhlásil: „Všetci, ktorých mi dáva Otec, prídu ku mne, a toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem“ (Jn 6,37). Prežili ste už radosť z Ježišovho bezpodmienečného prijatia? Učeníctvo s Ježišom vás premení, ale nestane sa to skôr, než prežijete jeho prijatie bez podmienok.

Radosť z priateľstva s Kristom a Bohom

Keď vstúpime do vzťahu s Ježišom, vstupujeme do priateľstva s Bohom vesmíru a toto priateľstvo prináša zvláštne prednosti: „Už vás nenazývam sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko,

čo som počul od svojho Otca“ (Jn 15,15). Každý učeník, ktorý nadviaže priateľstvo s Ježišom, má k dispozícii všetku múdrosť a silu vesmíru. Toto je radosť, ktorá prináša pokoj mnohým ustaraným učeníkom!

Radosť z liečivého odpočinku a regenerácie

Už len táto radosť stojí za námahu. Môžeme nasledovať Ježiša v tomto svete plnom chorôb a nebezpečenstva. Práve v tomto okamihu nás nabáda: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť“ (Mt 11,28). Ježiš nám namiesto bremena hriechu ponúka jarmo svojej vôle a sľubuje nám, že nájdeme „odpočinutie pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké“ (Mt 11,29.30). Ellen Whiteová o tomto krásnom zasľúbení napísala toto: „Pán nikdy ľuďom neponúka nepravdivé informácie o svojom dedičstve. Odmeňuje všetkých svojich spolupracovníkov. Keď prijmú jeho jarmo a nebojujú za veci, ktoré nie sú užitočné ani pre nich, ani pre Božie kráľovstvo, získajú pokoj v srdci a odpočinok. Keď pochopia, akí slabí a nedostatoční sú sami osebe, budú schopní radostne plniť Božiu vôľu.“[3]

Radosť z večného života a oveľa viac

Ježiš Petrovi na jeho otázku odpovedal. A jeho odpoveď sa zmieňuje o tej najväčšej radosti zo všetkých. Ježiš učeníkov uistil: „Amen, hovorím vám: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov Izraela. Každý, kto pre moje meno opustil domy alebo bratov, alebo sestry, alebo otca, alebo matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života“ (Mt 19,28.29). Už čoskoro, jedného dňa, budú všetci skutoční učeníci vládnuť navždy spoločne s Kristom, ktorý ich premenil na svoj obraz. Vtedy budeme prežívať skutočnú, nevýslovnú a obrovskú radosť (1Pet 1,8)!

Odkazy:

1 *Ellen G. Whiteová, Túžba vekov, Advent-Orion, Praha, 2000, str. 331-332, (DA 520).*

2 *Discipleship Handbook: A Resource for Seventh-day Adventist Members (Silver Spring, Md: Review and Herald Pub. Assn., 2018), str. 3.*

3 *Ellen G. Whiteová, Review and Herald, 23. októbra 1900.*

Autor:

Dwain N. Esmond je ordinovaný kazateľ, autor a redaktor. V súčasnésti pôsobí ako zástupca riaditeľa Inštitútu Ellen Whiteovej a ako redaktor pomáha pri príprave a vydávaní publikácií spojených s Ellen G. Whiteovou.

Podnety na diskusiu

- V čom sa môžeme stotožniť s mladým a bohatým mužom?
- Zakúsili ste niekedy požehnanie vďaka tomu, že ste priniesli obeť pre Ježiša?
- Považovali ste niekedy sebazaprenie za radostný zážitok?

Dôkaz pravého učeníctva

Ellen Gould Whiteová

Ježiš povedal: „Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia“ (Ján 15,8). Boh chce, aby sa cez vás prejavovala jeho svätosť, ochota, súcit a láska. Spasiteľ však nenabáda učeníkov, aby sa snažili prinášať ovocie. Hovorí im, aby zostali v ňom: „Ak ostanete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to“ (Jn 15,7). Kristus zostáva vo svojich nasledovníkoch prostredníctvom Slova.

Je to podobné životodarné spojenie, aké predstavuje jedenie jeho tela a pitie jeho krvi. Kristove slová sú duch a život. Ak ich prijímate, potom vo vás prúdi život vínneho kmeňa. Žijete „z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst“ (Mt 4,4). Kristov život vo vás plodí to isté ovocie ako v ňom. Ak budete žiť v Kristovi, priľnete k nemu, ak vás bude podopierať a vy budete z neho čerpať svoju silu, potom budete prinášať plody podobné plodom Kristovým.

Pri tomto poslednom stretnutí s učeníkmi Kristus vyjadril veľkú túžbu, aby sa milovali, ako ich on miloval. Často im to pripomínal. Povedal im to znova: „Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“ (Jn 15,12). Keď sa s nimi zišiel vo vrchnej sieni, hneď na začiatku im povedal: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás“ (Jn 13,34).

Pre učeníkov bolo toto prikázanie nové, lebo jeden druhého nemilovali tak, ako Kristus miloval ich. Videl, že ich musí ovládnuť nové myslenie a pohnútky sa musia zmeniť. Majú sa správať podľa nových zásad, jeho životom a smrťou si majú vytvoriť novú predstavu o láske. Príkaz milovať sa navzájom dostal vo svetle jeho obete nový význam. Celé dielo milosti je ustavičnou službou lásky, sebazapierania a obetavosti. Z Krista vyvierali nezadržateľné prúdy Božej lásky v každej chvíli jeho pozemského života. Všetci, čo sú preniknutí jeho Duchom, budú milovať, ako miloval

on. Zásada, ktorou sa riadil Kristus, uplatní sa aj v ich vzájomnom správaní.

Láska je dôkaz

Táto láska je dôkazom ich učeníctva. Ježiš povedal: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13,35). Ak sú ľudia navzájom spojení láskou, a nie z donútenia či zo sebeckých záujmov, dokazujú pôsobenie nadľudskej moci. Taká jednota svedčí o obnove Božieho obrazu v ľuďoch, o tom, že do srdca bola zaštepená nová zásada života. Je to dôkaz, že v božskej povahe je sila, ktorá vie odolávať nadprirodzeným mocnostiam zla, a že Božia milosť prekonáva sebectvo vlastné ľudskému srdcu.

Ak sa táto láska prejaví v cirkvi, potom iste roznieti satanov hnev. Kristus nevyznačil svojim učeníkom ľahkú cestu. Povedal: „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa nenávidel prv ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho, ale preto, že nie ste zo sveta, že som si vás ja vyvolil zo sveta, svet vás nenávidí. Spomeňte si na slovo, ktoré som vám povedal: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás; ak zachovávali moje slovo, budú zachovávať aj vaše. Ale to všetko vám budú robiť pre moje meno, lebo nepoznajú toho, ktorý ma poslal“ (Jn 15,18-21). Evanjelium sa má šíriť smelo a nebojácne, bez ohľadu na nepriateľstvo, nebezpečenstvo, i za cenu strát a utrpenia. Tí, ktorí takto konajú, idú v Majstrových šľapajach.

Moc, ktorá premôže satana

Krista ako Vykupiteľa sveta zdanlivo stíhal stály neúspech. Zdalo sa, že on, Posol milosti na svete, koná len málo z toho, čo na povznesenie a záchranu ľudstva vykonať chcel. Satanské sily mu stále krížili cestu. Nedal sa však odradiť. Ústami proroka Izaiáša oznamuje: „Nadarmo som sa namáhal, pre ničotu a márnosť strávil som svoju silu. Ale moje právo je u Hospodina a odmena za moju prácu je u môjho Boha. (…) aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Preto som vzácny v očiach Hospodinových a môj Boh sa stal mojou silou.“ Kristovi bolo zasľúbené: „Takto vraví Hospodin, Vykupiteľ Izraela, jeho Svätý, hlboko opovrhovanému, pohanmi zoškliveému otrokovi panovníkov (…) takto vraví Hospodin: Utvoril som ťa a dal som ťa za sprostredkovateľa zmluvy národom: aby si obnovil krajinu a do vlastníctva odovzdal spustošené dedičstvá; aby si povedal sputnaným: Vyjdite! A tým, čo sú vo tme: Zjavte sa! (…) Nebudú lačnieť ani žízniť, neraní ich horúčava ani slnce, lebo ich poženie ten, čo sa zľutováva nad nimi; povedie ich popri prameňoch vôd“ (Iz 49,4.5.7-10).

Ježiš sa spoliehal na tieto slová a satan nemal nad ním moc. Keď mal Kristus urobiť posledné kroky na ceste svojho poníženia, povedal svojim učeníkom: „Prichádza knieža tohto sveta. Nado mnou nemá nijakú moc. (…) Knieža tohto sveta je už odsúdené. (…) Teraz bude knieža tohto sveta vyhodené von“ (Jn 14,30; 16,11; 12,31). Kristus prorockým zrakom sledoval udalosti svojho posledného veľkého zápasu. Vedel, že keď zvolá: „Dokonané je!“, celé nebesá budú jasať. Akoby už počul vzdialenú hudbu a víťazoslávny jasot v nebeských príbytkoch. Vedel, že to bude koniec satanovej vlády a Kristovo meno bude znieť po všetkých svetoch celého vesmíru. Kristus sa radoval, že pre svojich nasledovníkov vie urobiť viac, než o čo ho môžu žiadať a čo môžu pochopiť. Hovoril s istotou vo vedomí, že o tom bolo rozhodnuté ešte pred stvorením sveta. Vedel, že pravda vyzbrojená všemohúcnosťou Ducha Svätého zvíťazí v boji

proti zlu a že skrvavená zástava bude víťazne viať nad jeho nasledovníkmi. Vedel, že život jeho verných učeníkov bude podobný jeho životu a poznamená ho celý rad víťazstiev – tu síce nepostihnuteľných, ale potvrdených vo večnosti.

Viera, akú mal Kristus

„Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet“ (Jn 16,33). Kristus nesklamal. Nenechal sa odradiť ani zastrašiť a jeho nasledovníci majú mať podobne vytrvalú vieru. Majú žiť ako on i pracovať ako on. Treba, aby boli odvážni a vytrvalí. Aj keď sa im do cesty stavajú zdanlivo neprekonateľné prekážky, musia ísť v sile jeho milosti vpred. Nie sú povolaní na to, aby nad ťažkosťami nariekali, ale aby ich prekonávali. Nikdy nesmú zúfať, ale vždy dúfať. Kristus ich spojil s Božím trónom pevným putom svojej čistej lásky. Chce, aby čerpali silu, ktorá pochádza zo zdroja všemohúcnosti. Majú mať moc odolávať zlu, moc, ktorú nezdolá ani zem, ani smrť, ani peklo, moc, ktorá im pomôže zvíťaziť, ako aj Kristus zvíťazil.

Kristus chce, aby v jeho pozemskej cirkvi vládol nebeský poriadok, nebeský plán vlády a nebeský súlad. Tak je oslávený vo svojom ľude a tak bude môcť svietiť svetu prostredníctvom svojho ľudu. Kristus sa všestranne postaral o svoju cirkev, aby mu raz toto vykúpené dedičstvo vďačne vzdávalo slávu. Svoj ľud obdaril schopnosťami a požehnaniami, aby odzrkadľoval jeho dokonalosť. Cirkev obdarená Kristovou spravodlivosťou je jeho klenotnicou, v ktorej sa má bohatstvo jeho milosrdenstva, milosti a lásky objaviť v plnej, neskonalej sláve. Kristus vidí svoj ľud čistý a dokonalý ako odmenu za svoje poníženie a súčasť svojej slávy – slávy Krista, slávneho stredu vesmíru, z ktorého vyžaruje všetka sláva.

Spasiteľ ukončil svoje naučenia povzbudivými a nádejnými slovami. Celým srdcom potom prosil za svojich učeníkov. Pohliadol k nebu a povedal: „Otče, nadišla hodina: Osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba, tak, ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetko, čo si dal jemu, im darovalo večný život. A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista“ (Jn 17,1-3).

Podnety na diskusiu

- Akým spôsobom predstavujeme Kristov charakter tomuto svetu?
- Diskutujme o myšlienke „žime, ako žil on, pracujme, ako pracoval on“. Ako Ježišov cieľ ovplyvňoval spôsob, akým žil a pracoval?
- Aké zbrane môžeme používať v boji s malomyseľnosťou a strachom, keď čelíme nejakému pokušeniu?

Autorka:

Adventisti siedmeho dňa veria, že Ellen G. Whiteová počas svojej verejnej služby, trvajúcej viac ako 70 rokov, uplatňovala biblický dar proroctva.

Text je výberom z knihy Cesta lásky, pôvodne vydanej v nakladateľstve Pacific Press, Mountain View, v Kalifornii v roku 1898 (v slovenskom jazyku vydanej v nakladateľstve Advent-Orion, Vrútky, 2005 – strany 439-442).

Pôjdem

Charles Mills

Preto choďte a získavajte mi nasledovníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca, Syna i Svätého Ducha. (Mt 28,19 NPK)

Sára sledovala spoza okna otcovej dodávky pomalú premávku. Bola smutná. Trápila ju jedna otázka: „Je to vôbec možné, keď je na svete toľko ľudí? A ja som len malé dievča!“

Ocko medzitým otvoril dvere a na sedadlo vedľa nej položil tašku s jedlom. Potom si sadol za volant a zapol si bezpečnostný pás. „Dáš si zeleninový guláš?“ spýtal sa. Jeho opálenú tvár rozžiaril úsmev. „Mamička mi povedala, aby som kúpil čerstvú mrkvu, hrášok a brokolicu. Už sa teším na chutnú dusenú zeleninu a čerstvo upečený chlieb. Kúpil som aj jablká a banány. Urobíme si z nich dezert.“

Naštartoval a auto sa rozbehlo. Sára sa usmiala a potichu povedala: „Áno, mám rada dusenú zeleninu.“ Znova sa zahľadela na autá a ľudí, ktorých videla kráčať po chodníku.

Otec sa na ňu pozrel a spýtal sa: „Si v poriadku? Vyzeráš akosi ustarostene. A nie si ani taká zhovorčivá ako inokedy.“

Sára zavrtela hlavou a povedala: „Som v poriadku, len to nedokážem pochopiť.“

„Čo?“ spýtal sa otec.

Dievčatko sa pozrelo na otca a povedalo: „Minulú sobotu kazateľ v zbore povedal, že by sme mali všetkým ľuďom na svete povedať o Božej láske. Pamätáš sa, ako povedal: ‚Choďte do celého sveta?‘“ Na chvíľu sa odmlčala a potom pokračovala. „Ale ja som len malé dievča. Ako to mám urobiť?“

Ocko prikývol a povedal: „To je dobrá poznámka. Svet je naozaj veľký.

Premýšľajte

- Čo znamená „ísť do sveta“? Kam ťa Boh posiela?
- Ako môžeš ukázať Ježiša ľuďom, s ktorými sa stretávaš (svojim kamarátom)?

Aktivita

Z farebného výkresu vystrihni obdĺžnik. Biely alebo farebný papier poskladaj ako snehovú vločku – papier zlož na polovicu a potom ešte raz na polovicu. V rohu ho prelož ešte 2- alebo 3-krát (je to ťažké, ale snaž sa to urobiť čo najpresnejšie, aby boli okraje zarovno). Vystrihni nejaký vzor (kvety, deti, domčeky...), ako keby si vystrihoval snehovú vločku. Vytvorený útvar potom zlož na polovicu, nanes lepidlo, vystrihnutý obdĺžnik vlož do neho a prilep. Na voľnom konci urob dierku a prevleč cez ňu stuhu. Voľnú stranu záložky môžeš obstrihnúť ozdobnými nožnicami. Záložku použi na označenie obľúbeného verša alebo príbehu v Biblii.
Vyrob niekoľko podobných záložiek pre ľudí vo vašom zbore. Napíš na ne úvodný biblický text (Mt 28,19).

Pomôcky: farebné výkresy, biely alebo farebný papier, nožnice, dierkovač, stuhy, pero, lepidlo (najlepšie tyčinkové), prípadne ozdobné nožnice.

Má vyše 7,5 miliardy obyvateľov. Ľudia cestujú z miesta na miesto, tvrdo pracujú, snažia sa prežiť, bojujú s rôznymi chorobami a chránia seba a svoje rodiny pred nebezpečenstvom. Ako by sme im mohli pomôcť?“

Ocko náhle zabočil na krajnicu a zastavil. „Hneď sa vrátim,“ povedal. Sára sledovala, ako z nákupnej tašky vytiahol vrecko jabĺk a pristúpil k mužovi, ktorý sedel pri ceste. Vedľa neho bola tabuľka s nápisom: „Prosím, pomôžte mi. Som hladný!“

Po niekoľkých minútach ocko opäť zastavil. Vedľa cesty bola žena na invalidnom vozíku. Čakala, kedy bude môcť prejsť cez cestu. Otec vystúpil a prešiel s ňou na druhú stranu.

O chvíľu ocko zamával mužovi, ktorý sedel na lavičke na okraji parku a bol smutný. Usmial sa naňho. Muž úsmev opätoval a tiež mu zamával.

Keď sa ocko vrátil do dodávky, Sára sa usmiala a povedala: „Tak teraz to už chápem. Svet – to sú vlastne ľudia, s ktorými sa stretávame, však? Ja môžem pomôcť tým, ktorých vidím z auta alebo ktorých stretnem cestou.“

Ocko sa usmial. „Vieš, čo ešte patrí k službe lásky?“

Tváre otca a jeho dcéry sa rozžiarili širokým úsmevom. „Chutný zeleninový guláš!“

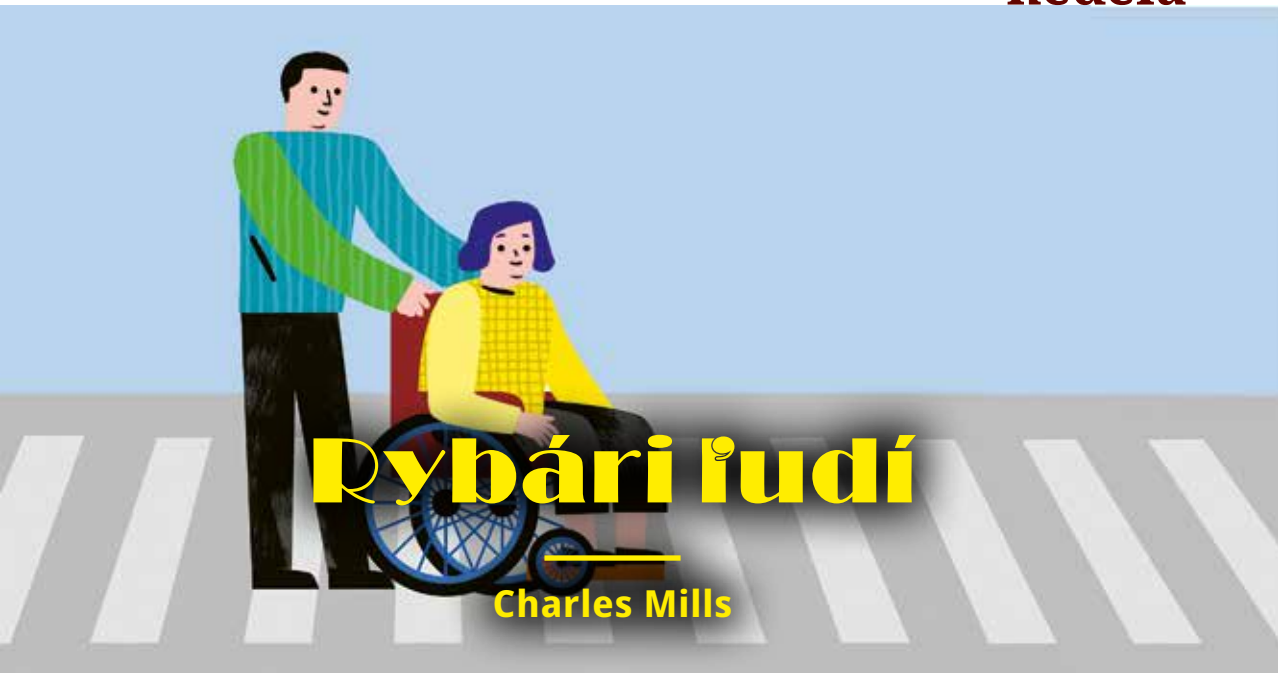

Rybári ľudí

Charles Mills

Zavolal ich: „Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ (Mt 4,19)

Sára pri večeri povedala rodičom: „Chcem byť Ježišovým učeníkom.“ Ocko a mamička na chvíľu prestali jesť.

„To je dobre,“ povedal ocko.

„To je pekné,“ povedala mamička a usmiala sa.

Z kuchyne do jedálne sa šírila vôňa čerstvo upečeného chleba a dusenej zeleniny. Rodina si vychutnávala spoločnú večeru. Mamička a otecko vedeli, že keď im Sára oznámila túto vec, veľa o tom predtým premýšľala. Zrejme sa stane niečo dôležité.

„Možno by si mohla začať byť učeníkom hneď po večeri,“ navrhla jej mamička. „Nechcem, aby ti večera vychladla.“

Sára sa zoširoka usmiala. „Dobre,“ povedala a odhryzla si ďalšie veľké sústo z krajca čerstvo upečeného celozrnného chleba.

„Z tvojho rozhodnutia mám veľkú radosť.“

Otecko žmurkol na mamičku a prikývol. „Som rád, že naša dcéra sa stane Ježišovým učeníkom.“

Neskôr večer našla mamička Sáru schúlenú na posteli. Čítala si kapitolu z obrázkovej Biblie.

Ešte nedávno jej tieto príbehy musela čítať ona. Vďaka trpezlivej práci učiteľov v škole si ich teraz Sára už čítala sama.

Mamička si sadla na okraj postele a spýtala sa: „Tak čo robia učeníci?“

Sára sa usmiala a nadšene odpovedala: „Mami, to je úžasné! Učeníci sa najprv čo najviac dozvedia o Ježišovi a potom idú a ukazujú ostatným, aký je.“

„To je naozaj pekné,“ odpovedala mamička.

Premýšľajte

- Ktoré tri veci sa ti na Ježišovi najviac páčia?
- Ako môžeš druhým ľuďom prejaviť Ježišovu lásku?
- Čo všetko dokáže modlitba?

Aktivita

Papier zlož na polovicu. Polož ho pred seba zloženou stranou nadol. Prednú stranu ešte raz prelož (voľný horný okraj polož k dolnému zloženému okraju). Na takto zložený papier nakresli rybársku sieť. Potom papier rozlož, aby si mal medzi nakreslenou sieťou prázdne miesto. Na toto miesto nakresli niekoľko chytených rýb a dokresli aj sieť. Na rybičky napíš mená všetkých svojich kamarátov z vašej skupiny alebo škôlky. Kto ešte chýba v Ježišovej sieti? Nechaj voľnú rybičku pre kamaráta, ktorý by k vám mohol začať chodiť. Premýšľaj, kto by to mohol byť.

Pomôcky: papier, pastelky.

„Rozprávajú ľuďom príbehy z Biblie, napríklad tie, ktoré sú v tejto knihe," Sára pritom zdvihla knihu. „Pomáhajú ľuďom, ktorí majú strach. Niekedy idú tam, kde chudobní nemajú čo jesť, aby sa o nich postarali. Alebo idú za chorými a zavolajú lekárov, aby ich ošetrili. Niekde dokonca spievajú piesne o Ježišovi. Ja poznám aspoň tri pekné piesne o Ježišovi." Sára na chvíľu zmĺkla. „A vyháňajú aj démonov."

„Čože?" Mama zalapala po dychu.

„Neboj sa," usmiala sa Sára. „Nie je to také hrozné, ako to vyzerá. V sobotnej škôlke sme sa učili, že keď sa za niekoho modlíme, démoni, ktorí sa tam náhodou nachádzajú, rýchlo odídu. Modlitba má veľkú moc!"

Mama natiahla ruku a dotkla sa Sárinho líca. „Teda, moja dcéra je učeníkom. Pán Ježiš ti bude pomáhať na každom kroku, Sára. Pôjde tam, kam pôjdeš ty, a naučí ťa všetko, čo máš hovoriť a robiť. Keď spolupracujeme s Ježišom, sme v tých najlepších rukách."

Sára prikývla. „Preto si túto knihu čítam znova. Ak mám pracovať s Ježišom, musím o ňom ako o svojom partnerovi vedieť čo najviac."

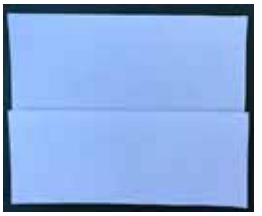
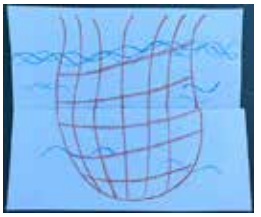

Budú vás nenávidieť

Charles Mills

Ak vás budú ľudia nenávidieť, pamätajte, že mňa nenávideli skôr ako vás. (Jn 15,18 NPK)

Sára nastúpila do dodávky, oprela si hlavu o opierku a ťažko si vzdychla. Ocko sa na ňu zadíval a opatrne sa jej spýtal: „Čo sa stalo? Nedarilo sa ti v škole? Či váš tím prehral v bejzbale? Alebo ti niekto povedal niečo škaredé?“

Sára sledovala žiakov, ako prechádzajú okolo ich auta a ponáhľajú sa ku školským autobusom. „Nie, nie a potom áno,“ povedala.

„Chceš mi o tom niečo povedať?“

„Chcem len byť dobrým učeníkom.“

„Ja viem.“

„Chcem prejavovať Božiu lásku iným ľuďom.“

„Chápem to.“

„Spolužiakovi Petrovi som povedala, že nemá podvádzať na písomke z matematiky. Navrhla som mu, že mu pomôžem naučiť sa násobiť deviatimi. On mi odvrkol: ‚Daj mi pokoj! Nestaraj sa o mňa. Nepotrebujem tvoju pomoc!‘ Potom mi povedal škaredú nadávku.“

Sára sa odmlčala a dodala: „Nemá ma rád. V skutočnosti ma nenávidí.“

Otec chápavo poznamenal: „To ťa muselo zabolieť.“

Sára dodala: „Niektoré deti povedali, že sa len snažím urobiť na Petra dojem svojimi matematickými znalosťami. Teraz ma nemajú rady ani ony.“ Sára pokrútila hlavou. „Byť učeníkom vôbec nie je jednoduché!“

Sárin ocko odišiel z parkoviska a zamieril domov. Cestou sa jej spýtal: „Môžem ti povedať jeden biblický verš?“

„Určite, budem rada,“ povedala Sára zamyslene.

„Ak vás budú ľudia nenávidieť, pamätajte, že mňa nenávideli skôr ako vás.“

Premýšľajte

- V čom potrebuješ, aby ti Ježiš pomohol?
- Už sa ti niekedy stalo, že si chcel niekomu pomôcť a on o to nestál? Ako si sa cítil?
- Poďakuj Pánu Ježišovi za príležitosti, keď môžeš pomáhať iným.

Aktivita

Pod dohľadom (a s pomocou) niekoho dospelého upeč bublaninu.

Zmiešaj:
4 poháre polohrubej múky,
2 poháre kryštálového cukru,
2 balíčky vanilkového cukru,
2 balíčky prášku do pečiva,
2 poháre mlieka,
1 pohár oleja,
4 vajcia.

Cesto vylej na plech prikrytý papierom na pečenie. Na cesto poukladaj ovocie.

Zmiešaj:
3 lyžice rozpusteného masla,
3 lyžice kryštálového cukru,
3 lyžice hrubej múky.

Vytvorenou zmesou posyp cesto a ovocie. Koláč peč pri 180 °C približne 40 – 50 minút. Bublaninou ponúkni susedov.

Sára sa zamračila a spýtala sa: „Kto to povedal?“

„Ježiš.“

„Naozaj?“

„Naozaj. A hneď v nasledujúcom verši povedal: ‚Ľudia zo sveta by vás mali radi, keby ste sa im prispôsobili. Ale vy k nim nepatríte, lebo ja som si vás vyvolil. Preto vás nenávidia.‘ Niektorí ľudia nenávideli Ježiša za to, že im chcel pomôcť.“

„Prečo?“

„Lebo nepochopili Božiu lásku. Myslia si, že Boh miluje tak ako človek. Že za jeho lásku musia nejakým spôsobom zaplatiť. Myslia si, že keď sa k nim správaš pekne, niečo za to budeš chcieť. Preto sa tomu bránia.“

„To je hlúposť,“ vzdychla si Sára. „Chcela som len pomôcť Petrovi, aby urobil test a vyhol sa problémom.“

„Viem, chcela si preukázať Božiu lásku. Ježiš sa staral o iných ľudí jednoducho preto, že ich miloval a chcel, aby robili to, čo je správne. Niektorí ľudia však nechceli robiť to, čo je správne, preto Ježiša odmietli a začali ho nenávidieť.“

Sára privrela oči a povedala: „Ešte sa musím veľa učiť o tom, čo znamená byť Ježišovým učeníkom.“

„No veru,“ odvetil ocko s úsmevom. „Zdá sa, že Pán Boh ti dáva úžasné lekcie. Pomáha nám všetkým rásť a dozrievať. Môžeme mu za to ďakovať.“

A hneď to aj urobili.

Vyste svetlo sveta

Charles Mills

Vy ste svetlo sveta.
(Mt 5,14 NPK)

Sáru zo zamyslenia vytrhol hlas: „Prečo si sa nenahnevala?“

Vzhliadla od učebnice prírodovedy na svojho spolužiaka Justina, ktorý stál vedľa lavice. Tvár mal spotenú. Na jeho tmavých kučeravých vlasoch bolo vidieť odtlačok bejzbalovej čiapky. „Čo si povedal?“ spýtala sa ho.

„Keď Terry žaloval, že si ho udrela do ruky, klamal. Ty si to neurobila. Keď ti učiteľ povedal, aby si sa na zvyšok prestávky vrátila do triedy, odišla si a nič si na to nepovedala. Prečo si sa nenahnevala?“

Sára sa vzpriamila na stoličke vedľa lavice. „Spýtala som sa mamy, prečo je na mňa Terry taký zlý. Povedala mi, že je nahnevaný, lebo od nich odišiel otec a pravdepodobne sa už nevráti. Terry hovorí zlé a škaredé veci, lebo tým zakrýva smútok, ktorý ho vo vnútri trápi. Myslím, že chce, aby aj ostatní ľudia boli smutní.“

Justin sa zamračil. „Znamená to, že si prišla o prestávku, lebo si mu nechcela spôsobiť problém?“

Sára pokrčila plecami a povedala: „Myslím, že áno.“

„Naozaj si ho udrela po ruke,“ povedal Justin. „Veď to na teba požaloval.“

Sára sa usmiala. „To učeníci nerobia.“

„Akí učeníci? O čom to hovoríš?“

Sára si vzdychla a pokračovala: „V našom zbore som sa dozvedela, že mám byť Ježišovým učeníkom. Byť učeníkom znamená, že niekedy musíš uprednostniť iných, aj keď o tebe nehovoria pravdu. Terry je smutný a nahnevaný. Ja mu to nevyčítam. Keby som sa s ním hádala alebo mu to povedala, cítil by sa ešte horšie. A to som nechcela.“

Justin pokrútil hlavou a zamieril k dverám. „Si divná, Sára,“ povedal. „Veľa šťastia s tými učeníkmi.“

Premýšľajte

Ako by podľa vás riešil Ježišov učeník takéto situácie:

1. Do vašej triedy príde nový spolužiak.
2. Spolužiak, ktorý býva neďaleko, je chorý a nestíha si plniť školské úlohy.
3. Počas prestávky vám niekto vynadá a nepekne vás pomenuje.

Aktivita

Na papierový tanier nakresli tvár okrem úst (oči, nos, uši, vlasy...). Na mieste, kde budú ústa, vystrihni trochu väčší obdĺžnik. Podeň polož druhý papierový tanier a v prostriedku ich spoj nitom alebo pomocou dvoch gombíkov, ktoré zošiješ. Do vystrihnutej časti nakresli šťastný úsmev. Potom spodný tanier posuň a na prázdne miesto nakresli smutné ústa. Tanier môžeš posunúť ďalej a nakresliť ďalšie výrazy (vyplazený jazyk, ceriace sa zuby, prekvapenie...)
Tvár si zaves nad stôl a vždy si nastav svoju aktuálnu náladu.

Pomôcky: 2 papierové taniere, nožnice, fixky alebo pastelky, kancelársky nit (alebo 2 gombíky a nit).

Sára sa zasmiala. „Vďaka, Justin. Budem to šťastie potrebovať."

O niekoľko minút Sára vycítila, že niekto stojí vedľa nej. Otočila sa a pozrela Terrymu priamo do očí. „Je mi to veľmi ľúto," šepol. „Povedal som učiteľke, čo som urobil. Ona mi kázala ísť na zvyšok prestávky do triedy. Povedala tiež, že ak by si chcela, môžeš sa vrátiť vonku."

Sára sa zamyslela a potom sa spýtala: „Čo vieš o Mesiaci?"

Terry sa zamračil. „O Mesiaci?"

„Áno. Čítam si o Mesiaci a nechápem, ako môže spôsobovať príliv a odliv – teda že hladina oceánu stúpa a klesá. Zdá sa, že v našej triede vieš o vede najviac zo všetkých. Môžeš mi to vysvetliť?"

Terry sa usmial. „Mesiac ma veľmi zaujíma," povedal nadšene a sadol si vedľa Sáry. „Vieš, existuje niečo, čomu sa hovorí gravitácia..."

Zatiaľ čo ich spolužiaci sa hrali vonku, smutný chlapec sa rozprával so spolužiačkou o tajomstvách Slnečnej sústavy.

Škola lásky

Charles Mills

Nevypusťte z úst nijaké nepekné slovo. Usilujte sa radšej, aby vaše slová boli pre každého v pravej chvíli pomocou a povzbudením. (Ef 4,29 NPK)

Kazateľ pracoval pri počítači, keď si všimol, že niekto stojí pri dverách jeho kancelárie.

„Ahoj, Sára," zavolal. „Čo ťa privádza do našej modlitebne v utorok?"

Sára položila aktovku s učebnicami vedľa veľkého koženého kresla pri okne a s povzdychom sa posadila.

„Existuje nejaký kurz pre učeníkov?" spýtala sa. „Chcela by som absolvovať jednu alebo dve lekcie tohto kurzu."

„O čom by to malo byť?"

„Ako sa človek môže stať lepším učeníkom. Niekedy sa mi to celkom darí; inokedy som zmätená a nekonám tak, ako by som mala. Ježiš musí byť zo mňa smutný."

„Rozumiem ti," odpovedal kazateľ Miller a súhlasne prikývol. „Zdá sa, že by si mala absolvovať školu lásky."

„Akú školu?"

„Školu lásky. Je to miesto, ktoré pomáha všetkým učeníkom v praktických situáciách."

Sára sa naklonila na stoličke. „A kde je taká škola?"

„Vieš, môže byť v zbore, v sobotnej škôlke alebo doma. Ja som dokonca takúto školu navštevoval vo väzení."

„Vo väzení?" zalapala po dychu Sára. „Tomu nerozumiem."

Kazateľ sa usmial.

„Sára, škola lásky nie je nejaké miesto. Je to postoj človeka. Učeníci majú v srdci veľa lásky a vždy hľadajú spôsob, ako ju prejaviť. Snažia sa pochopiť, ako môžu ešte lepšie slúžiť svojej rodine, priateľom, spolužiakom…"

Premýšľajte

Vyber si dve z týchto úloh školy lásky, ktoré tento týždeň splníš:

- Každý deň v tomto týždni si prečítam jednu kapitolu z evanjelia (Matúš, Marek, Lukáš alebo Ján).
- Strávim hodinu v prírode a poprosím Boha, aby mi ukázal niečo výnimočné.
- Budem rozvíjať niektorú zo svojich schopností, aby som sa v nej zlepšil/a. Potom ňou niekomu poslúžim.
- Pomôžem mamičke pri upratovaní.
- Poviem svojej kamarátke alebo kamarátovi, čo si na nej/ňom vážim.

Aktivita

Biely papier zlož na polovicu a vystrihni srdce. Červený papier tiež zlož na polovicu, pomocou bieleho srdca obkresli väčšie srdce a vystrihni ho. Biele srdce nalep do stredu červeného srdca. Na bielu časť napíš povzbudzujúci verš alebo citát. Daruj srdce niekomu, kto potrebuje povzbudenie.
V mobilnej aplikácii YouVersion (Bible) vytvor pekný obrázok s veršom. Keď v aplikácii klikneš na verš, ktorý sa ti páči, dolu sa ti zobrazí možnosť „obrázok". Jeho vytvorenie je jednoduché. Zdieľaj ho na svojej sociálnej sieti alebo ho pošli niekomu, komu chceš urobiť radosť.

Pomôcky: červený a biely výkres, nožnice, pero; mobilný telefón s aplikáciou YouVersion (Bible).

„Takže," spýtala sa Sára, „čo vlastne robia učeníci v tejto škole?"

„Študujú Bibliu, učia sa jeden od druhého, rozvíjajú schopnosti, ktoré im pomôžu ešte lepšie prejavovať Božiu lásku. Podobne ako spevák, ktorý hrá na gitare, alebo výtvarník či fotograf, ktorý vytvára krásne obrazy. Ja sám si kupujem motivačné knihy a potom ich dávam väzňom vo väznici, do ktorej chodím. Väzni si to veľmi vážia."

Po chvíli pokračoval: „Vieš, Božiu lásku najlepšie spoznáme tak, keď ju preukážeme iným ľuďom. Všetko poznávanie, štúdium a rozvíjanie schopností nám pomáha zlepšovať sa v tom, čo robíme. Ak sme zmätení alebo zlyhávame, Ježiš nám takéto problémy rád pomôže vyriešiť."

„To znamená," uvažovala Sára nahlas, „že Ježiš nie je smutný. Len si myslí, že tento učeník potrebuje trochu viac tréningu."

„Presne tak!" povedal kazateľ. „Chcel by som ťa povzbudiť, aby si trávila čas s ľuďmi, písala povzbudivé veci na sociálnych sieťach, aktívne sa zapájala do bohoslužieb v zbore a rozvíjala svoje schopnosti. To všetko je súčasťou lekcií školy lásky."

Sára sa usmiala a zamierila k dverám. „Som vám veľmi vďačná," povedala. „Ešte dnes sa zapíšem do školy lásky."

„Takže sa uvidíme v triede," odpovedal kazateľ a zamával jej.

Jazvy

Charles Mills

Dosť som už vytrpel v práci pre Krista; svedčia o tom aj jazvy na mojom tele. (Gal 6,17 NPK)

Sára si prisadla k starému otcovi na pohovku a spýtala sa ho: „Čo to tu máš?“ Krb osvetľoval malú obývačku a príjemné teplo sa šírilo po celej miestnosti.

„Myslíš túto starú malú jazvu?“ povedal starý otec a dotkol sa miesta na ľavom ramene, na ktoré ukazovala Sára. „Mám ju od čias, keď som pracoval v policajnom zbore. Jednému mužovi sa nepáčilo, že sa mu snažím zabrániť v páchaní trestného činu, a tak na mňa vystrelil.“

Sára sa zamračila. „Bolelo to?“

„Bolelo. A veľmi.“

„Čo sa potom s tým mužom stalo?“

„Šiel do väzenia.“

„Určite si bol rád.“

Starý otec pomaly zavrtel hlavou a povedal: „Nebol som nadšený. Skôr som bol smutný, že mu nemôžem pomôcť žiť lepšie.“

„Ale on ťa postrelil, dedko! Vystrelil na teba. Máš jazvu, ktorá to dokazuje!“

„Máš pravdu. Vystrelil na mňa z pištole. Ale radšej budem žiť na slobode s jazvou, ako vo väzení bez jazvy. Ty by si to nechcela?“

Sára súhlasne prikývla a povedala: „Ale prečo zlí ľudia ubližujú dobrým ľuďom? Prečo im robia jazvy?“

Starý otec sa zamyslel a vážne odpovedal: „Myslím, že zlí ľudia nemajú radi dobrých ľudí. Možno na nich žiarlia. Možno si myslia: *Tento dobrý človek ma núti byť zlým. Ak mu ublížim, možno bude taký zlý ako ja. Aspoň nebudem sám.*"

„Aj Ježiš má jazvy,“ povedala Sára tichým hlasom. „Kazateľ v zbore povedal, že Ježiš má jazvy na rukách a na

Premýšľajte

Zakrúžkuj, čo by si mal a chcel prežiť (niektoré voľby budú znamenať, že sa ti niektorí ľudia budú posmievať, pokúsia sa zahanbiť ťa alebo ti ublížiť slovami alebo činmi).

- život naplnený satanovými zlými skutkami,
- život naplnený Božím požehnaním,
- večný život s Ježišom v nebi,
- krátky život na tejto zemi,
- svedomie zaťažené vinou a hanbou,
- čisté svedomie a radostné myšlienky.

Aktivita

Napíš na papier niekoľko vecí, ktoré ťa mrzia a pre ktoré si smutný. Na náplasť nakresli fixkou srdce (predstavuje Ježišovu lásku) alebo kríž (predstavuje Ježišovu obeť). Modli sa za veci, ktoré si napísal, a prelep ich náplasťou, ktorá označuje správny liek.

Pomôcky: výkresy A5, náplasti, fixky (červená a čierna).

boku. Má ich odvtedy, čo ho zlí ľudia pribili na kríž. Jedného dňa tieto jazvy uvidím.“

„Ja viem,“ odpovedal starý otec smutne. „Apoštol Pavol bol tiež niekoľkokrát bičovaný pre to, že kázal o Ježišovej láske. Na chrbte musel mať veľa jaziev.“

„Prestal kvôli tomu kázať?“

„Nie, naopak, kázal ešte viac. Neskôr napísal: ‚Dosť som už vytrpel v práci pre Krista; svedčia o tom aj jazvy na mojom tele.‘ Za svoje jazvy sa nehanbil. Boli dôkazom toho, že bol naozaj učeníkom.“

„Aj ja sa snažím byť učeníkom,“ povedala Sára zamyslene.

„Ja viem,“ odpovedal starý otec. „Niekedy učeníkom ubližujú ľudia, ktorým sa nepáči, čo učeníci hovoria a robia. Niekedy im zostanú jazvy po zlých slovách alebo činoch, ktoré im ublížili. Praví učeníci však vedia, že tieto jazvy sú dôkazom toho, že sa snažia iným prejavovať Božiu lásku.“

„Dedko, je mi ľúto, že ťa postrelil,“ povedala Sára.

Starý otec odpovedal: „To je cena, ktorú niekedy človek zaplatí za to, že sa snaží byť dobrý policajt.“

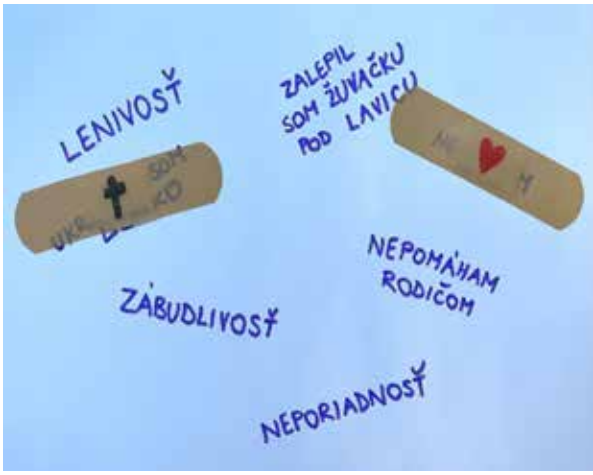

Odpoveď na výzvu

Charles Mills

Radujte sa v Pánovi vždycky! Znovu vravím, radujte sa! (Flp 4,4 NPK)

Kazateľ sa usmial na zhromaždenie a zopakoval otázku: „Je tu niekto, kto by chcel odovzdať svoj život Ježišovi? Niekto, kto by sa chcel postaviť a vyjadriť: Rozhodol som sa, rozhodla som sa stať Kristovým učeníkom a nasledovať ho všade, kam ma povedie?“

Sára a jej rodičia sedeli v prednej časti modlitebne. Sára pocítila vnútorné uspokojenie, pretože na takúto výzvu zareagovala už pred mnohými mesiacmi, keď sa rozhodla byť učeníkom. Hoci to nebolo vždy ľahké, vedela, že to bolo správne rozhodnutie.

Od chvíle, keď sa postavila a povedala: „Chcem byť Ježišovým učeníkom,“ jej život bol plný rôznych príležitostí a výziev. Oslovila niektorých spolužiakov v škole a pozvala ich na zborové akcie – programy plné krásnej hudby a poučných príbehov.

Niektorí z nich pozvanie prijali. Vypočuli si kázanie a zúčastnili sa na akciách, na ktorých rôzni ľudia slúžili svojimi obdarovaniami. Tým mladším návštevníkom sa páčila hra muža na marimbe a piesne ženy, ktorá hrala na ukulele.

Vo chvíli, keď kazateľ predniesol túto výzvu a čakal na reakciu poslucháčov, bolo v modlitebni aj niekoľko jej spolužiakov s rodičmi. Sedeli vedľa nej a počúvali krásne tóny organu.

Zrazu Sára začula, ako lavica, na ktorej sedela, zavŕzgala. Niekto vstal. Obzrela sa. Doslova jej to vyrazilo dych. Bol to Terry, chlapec, ktorý jej v škole spôsobil toľko problémov. Klamal, posmieval sa jej a znepríjemňoval jej život. Časom sa trochu skamarátili, ale stále cítila bolesť z toho, ako sa k nej v minulosti zachoval.

Premýšľajte

- Chodíš rád do zboru? Čo tam robíš najradšej?
- Kto v tvojom zbore je podľa teba dobrým Ježišovým učeníkom? Prečo? Čo robí?
- Pozval si niekedy do zboru niektorého kamaráta? Ak áno, ako si sa cítil? Ak nie, prečo? Čoho sa obávaš?

Aktivita

Papier zlož na polovicu. Nakresli naň svoj zbor tak, aby sa bočnou stenou dotýkal zloženého okraja papiera. Potom zbor vystrihni a napíš doň mená svojich kamarátov. Modli sa za nich a skús ich postupne pozvať do zboru, na skupinku alebo na stretnutie pathfindrov.
Na zadnú stranu si napíš túto modlitbu: „Drahý Pane Ježišu, chcem byť tvojím učeníkom. Uč ma, vychovávaj a veď na každom kroku, pretože ti patrím. Amen.“ Ak chceš byť Ježišovým učeníkom, modli sa túto modlitbu každé ráno.

Pomôcky: výkresy A4, pastelky, nožnice, pero.

V tej chvíli stál v modlitebni plnej ľudí a začal hovoriť: „Chcem svoj život odovzdať Ježišovi a stať sa jeho učeníkom.“

Na výzvu kazateľa sa postavilo ešte niekoľko ďalších ľudí, ale Sára si to ani nevšimla. Uvedomila si, že práve ona bola tým človekom, ktorého Ježiš použil, aby sa dotkol srdca iného človeka. Nikdy vo svojom mladom živote nepocítila takú radosť a šťastie.

Keď sa kazateľ modlil za ľudí, ktorí vstali, Sára cítila, ako sa jej do očí tlačia slzy. Jej odpoveď na výzvu stať sa učeníkom zmenila jej život. Už si nevedela predstaviť, že by bola niekým iným. Bez ohľadu na to, čo prinesie budúcnosť, vedela, že vždy bude prejavovať Božiu lásku a svedčiť o nej každému človeku, s ktorým sa stretne. Navždy zostane Ježišovým učeníkom.

Keď kazateľ ukončil modlitbu, Sára nadšene povedala: „Amen!“

Nikdy nie je neskoro

Charles Mills

Radosť, úspech a sláva našej služby spočíva v ochote byť v každej chvíli pripravený počuť Majstrovo volanie a odpovedať: Tu som, pošli ma. (Ellen G. Whiteová, Selected Messages, zv. 2, s. 168)

V tú noc spala Ellen Whiteová akosi nepokojne. Sen, ktorý mala, bol veľmi živý. Sledovala v ňom svojho syna Edsona, ako sa hrá v plytkej vode s kamarátmi. Boli takí pohltení hrou, že si ani nevšimli, ako sa postupne vzďaľujú od brehu.

Vlny na mori boli stále väčšie. Nebadane sa blížili k mladým ľuďom, aby do nich s mohutným hukotom narazili. Ellen zdesene zatajila dych. „Nesmieš ani na okamih prestať dávať pozor!“ zakričala nahlas, aby prehlušila vietor, vodu a vlny. „Pozor na spodný prúd! Pozor na spodný prúd!“

Ellen vedela, že keď sa vlny prelomia, spodný prúd môže nič netušiacich mladých ľudí strhnúť so sebou do mora. Určite by sa utopili. Zrazu počula, ako Edson zdesene vykríkol. Vtom sa zobudila. Celá sa chvela.

Jej syn už nebol najmladší. Mal 43 rokov a žil ďaleko od domova. V živote urobil veľa chýb. Mal veľa problémov, ktoré tajil a zakrýval. Ellen musela dokonca niekoľkokrát zaplatiť kauciu, aby ho dostala z väzenia. Jeho otec a dvaja bratia už boli mŕtvi. Edson bol proti všetkému, čo jeho matka považovala za správne, a často jej to pripomínal.

V deň, keď mala Ellen tento sen, napísala Edsonovi list.

Vyrozprávala mu, čo sa jej snívalo. Napísala mu, že „spodný prúd predstavuje satanovu moc a našu vlastnú

Premýšľajte

Si pripravený ísť a stať sa učeníkom? Modli sa a uvažuj o týchto návrhoch:

- Pomáhaj ako dobrovoľník v kuchyni, ktorá varí jedlo pre ľudí v núdzi. Odovzdávaj lásku prostredníctvom jedla.
- Hľadaj spôsoby, ako získať finančné prostriedky pre organizáciu ADRA.
- Urob radosť svojmu kazateľovi alebo staršiemu zboru tým, že mu ponúkneš pomoc v zbore.
- Píš povzbudzujúce e-maily ľuďom (nielen priateľom), ktorí prežívajú problémy.

Aktivita

Na farebný papier obkresli svoju ruku a vystrihni ju. V skupinke alebo v škôlke zaveste vystrihnuté ruky na nástenku alebo ich nalepte na väčší kus papiera so slovami „Pane, pôjdem“. Otočte ruky prstami k nebu.

Pomôcky: farebný papier, nožnice, veľký tvrdý papier, fixky, lepidlo.

nezávislú, tvrdohlavú vôľu“. Nabádala ho, aby svoj život odovzdal Bohu.

Stalo sa niečo úžasné. Edson poslúchol svoju matku a povedal si: *Nie som na správnej ceste. Musím sa zmeniť.*

A naozaj sa zmenil! Po mnohých modlitbách začal robiť niečo úplne iné. Na malom parníku s názvom Morning Star sa plavil po veľkej rieke Mississippi na juhu Spojených štátov. Táto loď bola modlitebňou a zároveň školou pre afroamerických obyvateľov v tejto oblasti, ktorým zvestoval evanjelium. Časom pomohol založiť 15 škôl a vydavateľstvo, ktoré pre nich vydávalo knihy. Zaslúžil sa tiež o založenie sanatória, ktoré pomáhalo týmto obyvateľom pri ich zdravotných potrebách.

Edsonov príbeh nádherne ilustruje dve dôležité ponaučenia. Po prvé, rodičia by nikdy nemali nad svojimi deťmi zlomiť palicu a vzdať sa ich. Ellen ako matka napísala Edsonovi mnoho listov, v ktorých ho stále znovu uisťovala, že ho miluje. Druhé ponaučenie je v tom, že nikdy nie je neskoro stať sa Ježišovým učeníkom.

Keď Edson napokon pozval Ježiša do svojho srdca a počul, ako mu Ježiš hovorí: „Choď do sveta a šír medzi ľuďmi moju lásku,“ bol pripravený a s radosťou povedal: „Pane, rád pôjdem!“

A to je presne to, čo robia Ježišovi učeníci.